

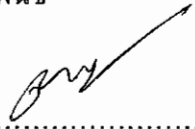
การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกัน
ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

ร.ต.ท. ณัฐวรรณ แทนบุญ

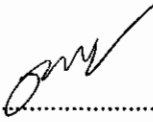
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการเมืองการปกครอง
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มิถุนายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

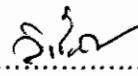
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ อนุรักษ์ วัฒนบุญ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตร
มหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โปธิสว่าง)

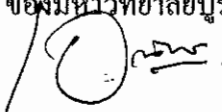
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โปธิสว่าง)

..... กรรมการ
(ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริกงกล)

..... กรรมการ
(ดร.กิตติศักดิ์ พรพรหมวินิจ)

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณะบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่เรือตรี ดร.เอกวิทย์ มณีธร)
วันที่ 15 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2558

ประกาศคุณูปการ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษาและช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ร้อยตำรวจเอก ดร.วิเชียร ต้นศิริกงกล และดร. ไชยา กุฎาคาร ที่ได้กรุณาแนะนำ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้างานนิพนธ์อย่างถูกต้องสมบูรณ์ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้นำชุมชนทั้ง 20 ชุมชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว ที่อำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล และขอขอบพระคุณประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ความกรุณาอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม และแสดงความคิดเห็นให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบบูชาพระคุณของบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน

ร.ต.ท.ณัฐวรรณ แทนบุญ

56910346: สาขาวิชา: การเมืองการปกครอง; ร.ม. (การเมืองการปกครอง)

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม/ ประชาชน/ การปราบปรามอาชญากรรม/ เจ้าหน้าที่ตำรวจ/ สระแก้ว

ณัฐวรรณ แทนบุญ: การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว (PEOPLE'S PARTICIPATION IN CRIME PREVENTIONS OF POLICE OFFICERS IN MUANGSAKAEO PROVINCIAL POLICE STATIONS, MUANGSAKAEO MUNICIPALITY) คณะกรรมการการควบคุมงานนิพนธ์: ไพฑูรย์ โปธิสว่าง, ร.ด., 100 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 392 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม ผู้วิจัยแจกและเก็บข้อมูล ได้เต็มจำนวนร้อยละร้อย สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ t-Test และ One-way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD ผลการวิจัยพบว่า

1. การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนมีอายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนประชาชนที่มี เพศ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฌ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน.....	9
ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม.....	14
ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน.....	25
ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจนครบาลเมืองสระแก้ว.....	32
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	51
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	52
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	52

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการศึกษา.....	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
ส่วนที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว.....	58
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	65
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	77
สรุปผล.....	77
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	85
บรรณานุกรม.....	87
ภาคผนวก.....	89
ภาคผนวก ก.....	90
ภาคผนวก ข.....	96
ภาคผนวก ค.....	98
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	100

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง.....	48
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	55
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน เขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวม.....	58
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน เขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกัน ตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม.....	59
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนใน เขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมใน การช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ.....	62
6	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามเพศ.....	65
7	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอายุ.....	65
8	การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธี LSD.....	66
9	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามสถานภาพ การสมรส.....	67
10	การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามสถานภาพการสมรส ด้วยวิธี LSD.....	67
11	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระดับ การศึกษา.....	68
12	การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธี LSD.....	69

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอาชีพ.....	70
14	การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธี LSD.....	71
15	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน	73
16	การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธี LSD.....	73
17	วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระยะ เวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่.....	75
18	สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย.....	75

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 โครงสร้างบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว.....	40
2 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อาชญากรรมเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่งสำหรับประชาชนคนไทยในปัจจุบันซึ่งมีแนวโน้มและความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น อันนำมาซึ่งความเสียหายต่อความมั่นคง ในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สังคมและเศรษฐกิจโดยส่วนรวมคืออาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นเหตุปัจจัยและเป็นปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของสังคมประเทศชาติ โดยส่วนรวม และเป็นตัวชี้วัดของระดับ คุณภาพชีวิต ของคนในสังคมไทย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ให้ความสำคัญปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนวิกฤตทางการเมือง ซึ่งทั้งหมดเป็นปัญหาสำคัญที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมและความรุนแรงในสังคม อันส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จำเป็นที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนั้น จะต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับ โครงสร้างสังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงต้องมีแนวทางการทำงานที่ชัดเจนตามกรอบนโยบายของรัฐบาล และตามแนวทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดไว้ (รัฐศักดิ์ จันปุม, 2554, หน้า 1)

การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เป็นยุทธวิธีสำคัญที่หน่วยงานตำรวจทั่วโลก และสำนักงานตำรวจแห่งชาตินิยมใช้ คือ การลดหรือตัดช่องโอกาสของอาชญากร บุคคลที่อาจจะกระทำผิดเกิดขึ้น หรือบุคคลที่มีความอ่อนแออาจตกเป็นเหยื่อ เพื่อป้องกันมิให้การกระทำผิดเกิดขึ้น ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ได้ถูกนำมาประยุกต์ใช้บนพื้นฐานของแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่สำคัญ เช่น แนวคิดในเรื่องการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งหน่วยงานตำรวจส่วนใหญ่ใช้วิธี กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสายตรวจออกตรวจตรา ในพื้นที่ที่รับผิดชอบเพื่อป้องกัน ยับยั้ง ลดและตัดช่องโอกาสของคนร้าย มิให้กระทำผิด หากมีการกระทำผิดเกิดขึ้น ก็ได้มีการวางระบบการแจ้งเหตุและเข้าถึงที่เกิดเหตุ อย่างรวดเร็วเพื่อให้สามารถป้องกันเหตุได้ทันทั่วถึง จับกุมคนร้ายได้ หรือรวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ จนนำไปสู่การจับกุมคนร้าย ในกรณีที่หลบหนีให้มีการเร่งรัดสืบสวนติดตามจับกุมตัวผู้กระทำผิด มาดำเนินคดีตามกฎหมายโดยเร็ว เพื่อให้ผู้กระทำผิดเจ็ดหลาบและไม่ให้ถือเป็นแบบอย่าง ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ที่มุ่งสู่การควบคุมชุมชน โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นหลักในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีกลไกของรัฐทำหน้าที่วางแผนสนับสนุนและแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลอาชญากรรม ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มุ่งสนับสนุนให้มีเจ้าหน้าที่รัฐในจำนวนจำกัดแต่มีคุณภาพสูง รวมทั้งมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีพร้อมจะทำงานร่วมกับประชาชน (เจษฎา ภูมรา, 2551, หน้า 16) นอกจากนี้การลดและตัดช่องโอกาสใน

การกระทำผิดที่ระดับตัวบุคคล ยังรวมถึงการตัดช่องโอกาส โดยการปรับสภาพแวดล้อมทางกายภาพต่าง ๆ มิให้เอื้ออำนวยต่อการกระทำผิด เช่น การปรับปรุงสภาพแวดล้อมอาคาร บ้านเรือน ที่รกร้าง ถนนหนทาง แสงไฟฟ้า การใช้ระบบกันขโมยต่อทรัพย์สินตลอดจนเครื่องป้องกันอื่น ๆ

มาตรการดังกล่าวนี้เป็นมาตรการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงได้ถือปฏิบัติมาโดยตลอดด้วยการกำหนดเป็นแผนงาน และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมสร้างความคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชน โดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมที่เน้นให้ตำรวจเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อประชาชน ให้ประชาชนศรัทธาเลื่อมใสมีจิตใจรักตำรวจตามแผนแม่บทของกรมตำรวจ ฉบับที่ 2 (2535-2539) และแผนแม่บท กรมตำรวจ ฉบับที่ 3 (2540-2544) ซึ่งแผนดังกล่าวมีลักษณะสอดคล้องสัมพันธ์ กับแผนกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ 5 (2535-2539) ที่เน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและมีบทบาท ในการป้องกันอาชญากรรมและเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตนเอง และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (2535-2539) ได้กำหนดแผนเสริมสร้างความสุขในสังคม โดยการเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีโอกาสและมีบทบาทในการร่วมมือกับตำรวจมากยิ่งขึ้นนอกจากนี้ในแผนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแม่บท ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2550-2554) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) ซึ่งเป็นแผนที่ยึดถือปฏิบัติ ในช่วงเวลาปัจจุบัน ก็ยังคงยึดแนวทางที่สอดคล้องต้องกันเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ด้วยการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนเป็นสำคัญเช่นในช่วงเวลาที่ผ่านมามาเช่นเดิม (รัฐศักดิ์ จันปุม, 2554, หน้า 2)

ซึ่งการดำเนินมาตรการตามแผนเพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนจะดำเนินไปได้ อย่างเหมาะสม ในแต่ละเขตพื้นที่นั้น สถานีตำรวจภูธร จึงเป็นหน่วยงานที่ต้องนำมาตรการตามแผนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงาน ด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องปฏิบัติหน้าที่ ด้วยการมุ่งเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และความไว้วางใจกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับประชาชนเป็นสำคัญด้วยเสมอ

สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2452 (รศ.128) เป็นเพียงสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอสระแก้ว ตั้งอยู่บริเวณบ้านเนินกลอย ริมถนนสุวรรณศร เมื่อจังหวัดสระแก้ว ได้รับการสถาปนาจังหวัดสระแก้ว เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536 สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จึงได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองสระแก้ว เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536 ปัจจุบันตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว เลขที่ 120 ถนนเทศบาล 19 อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว มีพื้นที่รับผิดชอบ 674.12 ตารางกิโลเมตร ใช้ที่ราชพัสดุ เนื้อที่ 9 ไร่เศษ มีจำนวนประชากรใน ความรับผิดชอบ 57,343 คน เป็นชาย 28,725 คน เป็นหญิง 28,618 คน มีพื้นที่รับผิดชอบ 4 ตำบล

3 เทศบาล ได้แก่ 1. ตำบลสระแก้ว (10 หมู่บ้าน) 2. ตำบลสระขวัญ (20 หมู่บ้าน) 3. ตำบลท่าเกษม (12 หมู่บ้าน) 4. ตำบลศาลาลำดวน (15 หมู่บ้าน) 5. เทศบาลเมืองสระแก้ว 6. เทศบาลตำบลท่าเกษม และ 7. เทศบาลตำบลศาลาลำดวน

สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ปฏิบัติตามแนวนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยมุ่งมั่นรักษาความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์ โดยดำเนินการในทุกรูปแบบ เพื่อเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ และธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปฏิบัติตามนโยบายในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยได้เร่งรัดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ และสะเทือนขวัญ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน อาชญากรรมที่เป็นขบวนการและการกระทำผิดของคนร้ายข้ามชาติ ตลอดจนปราบปรามและกวาดล้างอาวุธปืนเถื่อน อาวุธสงคราม และวัตถุระเบิดอย่างจริงจังและต่อเนื่องพร้อมทั้งเข้มงวดกวาดขัน และปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายที่เป็นเงื่อนไขหรือปัจจัยเป็นสาเหตุนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม เช่น บ่อนการพนัน โสเภณีเด็ก การบังคับค้าประเวณี สถานบริการผิดกฎหมาย แหล่งผลิตหรือจำหน่ายเอกสารวัตถุและสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร รวมถึงการดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกประเภท โดยเฉพาะยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิต ประสาทอื่น ๆ

โดยให้ดำเนินการทั้งด้านการสืบสวนปราบปรามแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เสพลด ละ เลิกการใช้นยาเสพติดและการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดทุกประเภท เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกแห่งการปฏิเสธยาเสพติด อันจะเป็นภูมิคุ้มกันของแต่ละบุคคลและชุมชนให้พ้นจากยาเสพติด รวมทั้งขจัดข้าราชการหรือผู้มีอิทธิพลที่พัวพันเกี่ยวข้อง รู้เห็นเป็นใจ หรือได้รับประโยชน์เกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเนียบขาด ซึ่งจากสถิติของการเกิดอาชญากรรมในรอบปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2557) พบว่า มีคดีการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ จำนวน 5 ราย คดีชีวิตร่างกายและเพศ จำนวน 25 ราย คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินจำนวน 58 ราย (สถิติคดีอาญาของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว, 2557) ซึ่งคดีอาชญากรรมที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการไม่ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในเขตพื้นที่บริการของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว เช่น ประชาชนไม่แจ้งเบาะแสให้ตำรวจทราบเมื่อพบเห็นผู้กระทำความผิด ไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงาน การประเมินผล ในโครงการต่าง ๆ ไม่เข้าใจในงานตำรวจชุมชนสัมพันธ์ นอกจากนี้ยังเข้าใจว่าการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของตำรวจเท่านั้น

ดังนั้นผู้ศึกษาซึ่งปฏิบัติหน้าที่งานป้องกันปราบปราม มีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อให้งานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามการวิจัย

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว อยู่ในระดับใด
2. ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรส ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

5. ประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

6. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

7. ประชาชนที่มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดทั้งหมดมา กำหนดตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ใน 2 ด้าน ได้แก่ 1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ 2. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ส่วนตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 17,405 คน (ข้อมูลประชากร ณ เดือน พฤศจิกายน 2557 ของเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว) ผู้วิจัยได้คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการใช้สูตรการคำนวณ ของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นไว้ที่ 95 เปอร์เซ็นต์ และกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 5 เปอร์เซ็นต์ ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 392 คน

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาเฉพาะพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว เท่านั้น

ขอบเขตด้านระยะเวลา

เวลาศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบแนวคิด การจัดทำเครื่องมือ เก็บข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มดำเนินการ ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2557 ถึงเดือน กุมภาพันธ์ 2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 5 เดือน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว และผลการเปรียบเทียบ การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

2. ทำให้ทราบถึงแนวทางการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว เพื่อนำผลที่ได้รับไปเป็นข้อมูลเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ต่อไป

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของส่วนรวม โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความชำนาญของประชาชน ซึ่งผลของการมีส่วนร่วมนั้นจะมีผลกระทบ ถึงตัวประชาชนเอง และการเข้ามามีส่วนร่วมต้องเกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนในสังคม

อาชญากรรม หมายถึง การกระทำของบุคคล ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่ง การกระทำความผิดจะต้องเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายมีโทษทางอาญาและ การกระทำความผิดจะต้องเป็นภัยอันตรายต่อสังคม

การป้องกันอาชญากรรม หมายถึง การใช้มาตรการและวิธีการต่าง ๆ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้โดยง่าย และหรือเพื่อตัดโอกาสในการกระทำความผิดของคนร้ายหรือการ

เตรียมการเพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้น ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการ เพื่อป้องกันมิให้เกิดอาชญากรรมขึ้น ได้โดยง่าย และหรือเพื่อตัดโอกาสในการทำความผิดของคนร้ายหรือการเตรียมการเพื่อมิให้เกิดการกระทำผิดขึ้น ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว แบ่งออกเป็น 2 ด้านได้แก่ 1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ 2. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ

การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม หมายถึง การระมัดระวัง และป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมทั้งจากที่บ้านของตนเองและจากสถานที่สาธารณะ

การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ หมายถึง การมีพฤติกรรมในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล แจ้งเบาะแส หรือเหตุการณ์ผิดปกติให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีการร้องขอ

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง องค์กรประกอบ และคุณสมบัติ เฉพาะตัวของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

เพศ หมายถึง เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น เพศ ชายและเพศหญิง

อายุ หมายถึง อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามปีปฏิทิน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ช่วงได้แก่ ต่ำกว่า 30 ปี 30-35 ปี 36-40 ปี และ 40 ปีขึ้นไป

สถานภาพการสมรส หมายถึง สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น โสด สมรส และหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น ไม่ได้เรียนหนังสือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ หมายถึง อาชีพหลักของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น เกษตรกรรม รับจ้าง ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัทเอกชน และนักเรียน/นักศึกษา

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน หมายถึง รายได้เฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็น 4 ช่วงคือ
ต่ำกว่า 15,000 บาท 15,000-20,000 บาท 20,001-25,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ หมายถึง ระยะเวลาของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามที่
อาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว แบ่งเป็น ไม่เกิน 1 ปี 2-5 ปี 6-10 ปี และ 11 ปีขึ้นไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำเสนอได้ดังนี้

1. แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
3. ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน
4. ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน

ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ของการมีส่วนร่วม ไว้ดังนี้

รีดเดอร์ (Reeder, 1974, p. 86) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การมีส่วนร่วมในการปะทะสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล และการมีส่วนร่วมของกลุ่ม

เออร์วิน (Erwin, 1976, p. 103) ได้ให้แนวคิดการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของประชาชน ว่า หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาตนเอง ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความชำนาญของประชาชนร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา

ไวท์ (White, 1981, p. 96) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่าประกอบด้วย 3 มิติ คือ มิติที่หนึ่ง การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจว่าจะ ไรควรทำและทำอย่างไร มิติที่สอง การมีส่วนร่วม เสียสละในการพัฒนา ลงมือปฏิบัติตามที่ตัดสินใจ และมิติที่สามการมีส่วนร่วมในการแบ่งปัน ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

เจษฎา ภูมรา (2551, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมว่า หมายถึง ความร่วมมือของบุคคลหรือกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นตรงกันในเรื่องความต้องการ และการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีผลกระทบโดยตรงต่อตนเองและส่วนรวม จนเกิดการลงมือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตามที่ต้องการ โดยนำทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อกิจกรรมที่ร่วมมือกันดำเนินการ

อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551, หน้า 11-12) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การให้อิทธิพลประชาชนเป็นฝ่ายการตัดสินใจ กำหนดปัญหาความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง เป็นการส่งเสริมพลังอำนาจ ให้แก่ประชาชนสามารถระดมขีดความสามารถในการจัดการทรัพยากร การตัดสินใจและควบคุมดูแลกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนมากกว่าที่จะเป็นฝ่ายตั้งรับ ประชาชนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างมีอิสระ การทำงานต้องเน้นในรูปแบบกลุ่มหรือองค์กรชุมชนที่มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมอย่างชัดเจน เนื่องจากพลังกลุ่มจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้งานพัฒนาต่าง ๆ บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

รัฐศักดิ์ จันปุม (2554, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า หมายถึง การสร้างโอกาสให้สมาชิกทุกคนของชุมชน ได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยเหลือ และเข้ามามีอิทธิพลต่อกระบวนการดำเนินกิจกรรม ในการพัฒนาสังคมของตนเอง มีส่วนในการคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การพิจารณาตัดสินใจร่วมปฏิบัติ และร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง และต้องเกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมมือ ในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนในสังคม

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของส่วนรวม โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และความชำนาญของประชาชน ซึ่งผลของการมีส่วนร่วมนั้นจะมีผลกระทบถึงตัวประชาชนเอง และการเข้ามามีส่วนร่วมต้องเกิดจากจิตใจที่ต้องการเข้าร่วมในกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่มคนในสังคม

ลักษณะของการมีส่วนร่วม

ชัยรัตน์ เฉลิมโชคชัย (2552, หน้า 24-25) ได้แบ่งลักษณะของการมีส่วนร่วมออกเป็น 5 ลักษณะ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในลักษณะของตัวบุคคล ในลักษณะนี้จะให้ความสำคัญกับบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ โดยมองประสบการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งสำคัญของแนวคิด เช่น การตัดสินใจ จิตสำนึก ความเป็นเจ้าของความรับผิดชอบและการจูงใจ

2. การมีส่วนร่วมในลักษณะของกลุ่มและขบวนการ ที่มุ่งสร้างพื้นฐานอำนาจ จากการสร้างกลุ่มและโครงสร้างภายในหน่วยให้เป็นขบวนการที่มีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะที่ให้ความสำคัญในเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำ ผู้ตาม และองค์กรที่มีประสิทธิภาพ

3. การมีส่วนร่วมในลักษณะของโครงการ ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญที่การจัดโครงการ อันก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมที่ดี โดยเน้นกลุ่มเป้าหมาย การถ่ายทอดระบบเทคนิคความรู้ และการกระจายอำนาจสู่ประชาชน ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงที่กระหว่างประชาชนกับรัฐ

4. การมีส่วนร่วมในลักษณะของสถาบัน ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญในแง่ของการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสถาบัน มีการถ่ายทอดหรือขยายโครงสร้างทางอำนาจของกลุ่มผลประโยชน์และชนชั้นทางสังคม ในการกำหนดรูปแบบการใช้ทรัพยากรการบริหารสถานะและอำนาจในสังคม

5. การมีส่วนร่วมในลักษณะของนโยบาย ในลักษณะนี้ให้ความสำคัญในเรื่อง การยอมรับ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนและผู้เสียเปรียบในสังคม แล้วนำมาใช้กำหนดนโยบาย และแผนงานระดับชาติเพื่อนเป็นการประกันความมั่นคงในเรื่องของการให้การสนับสนุน และยอมรับการเปลี่ยนแปลง ทั้งในรูปของสถาบัน โครงการ กฎหมาย และอุดมการณ์แนวคิดใหม่ ๆ

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization, n.d. อ้างถึงใน รัฐศักดิ์ จันทน์, 2554, หน้า 12) ได้นำเสนอรูปแบบการมีส่วนร่วมที่ถือกันว่าเป็นรูปแบบที่แท้จริง หรือมีความสมบูรณ์นั้น จะต้องประกอบด้วยกระบวนการ 4 ขั้นตอนคือ

1. การวางแผน (Planning) ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สภาพปัญหา จัดลำดับความสำคัญ ตั้งเป้าของปัญหา กำหนดการใช้ทรัพยากร กำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล และประการที่สำคัญคือ การตัดสินใจ

2. การดำเนินกิจกรรม (Implementation) ประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ และบริหารการใช้ทรัพยากร มีความรับผิดชอบในการจัดสรรและควบคุมทางการเงิน รวมทั้งการบริการด้านต่าง ๆ ด้วย

3. การใช้ประโยชน์ (Utilization) ประชาชนต้องมีความสามารถในการนำกิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ซึ่งเป็นการเพิ่มระดับของการพึ่งพาตนเอง

4. การได้รับผลประโยชน์ (Obtaining benefits) ประชาชนต้องได้รับการแบ่งปันผลประโยชน์จากชุมชนในพื้นที่เท่าเทียมกัน ซึ่งอาจเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว สังคม หรือวัตถุต่าง ๆ ก็ได้

จากทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดของการมีส่วนร่วมนั้น จะเห็นได้ว่า การพัฒนาแบบการมีส่วนร่วมให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของคนเป็นหลัก โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถที่จะดำเนินการพัฒนาต่อไปด้วยตนเอง โดยกล่าวถึงการมีส่วนร่วมในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการประชุม การแสดงความคิดเห็น การร่วมประสานงาน การร่วมรับผิดชอบ โครงการ การร่วมชักชวนเพื่อนบ้านการร่วมเสียดุลอุปกรณ์ แรงงาน ทรัพย์สิน และการร่วมติดตามประเมินผลโครงการ เป็นต้น

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพ ดังนั้นการก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอาจใช้แรงจูงใจ หรือแรงเสริมอื่น ๆ เพื่อก่อให้เกิดกระบวนการการมีส่วนร่วมของชุมชน นักวิชาการได้กำหนดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนไว้หลายท่าน ดังนี้

รูสโซ (Rousseau, n.d. อ้างถึงใน รัฐศักดิ์ จันปุม, 2554, หน้า 9) ได้เขียนทฤษฎีของการมีส่วนร่วมแบบประชาธิปไตย ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพในการตัดสินใจว่าจะเลือกในการมีส่วนร่วมหรือไม่ ที่สำคัญจะต้องไม่มีใครเป็นนาย ใครเป็นนายใคร หรือเป็นนายแห่งชีวิตใคร
2. กระบวนการมีส่วนร่วม ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและความสามารถที่พึ่งพาตนเอง ซึ่งจะก่อให้เกิดการตระหนักรู้ในความสำคัญ ของการมีส่วนร่วมของตนเอง

สำหรับทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมทางจิตวิทยา รูสโซ ได้เสนอแนะว่าเปลี่ยนแปลงทางทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมทำให้เกิดขึ้นได้ โดยการสร้างสถานการณ์ให้เกิดการมีส่วนร่วมในกลุ่มบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ เทคนิคในการก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม ได้แก่ การกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ หรือการให้แรงเสริม จึงอาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมทางจิตวิทยา ประกอบด้วย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การเกิดความรู้สึกผูกพันต่อกิจกรรม หรือเรื่องนั้น ๆ และการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรม

เวเบอร์ (Weber, n.d. อ้างถึงใน รัฐศักดิ์ จันปุม, 2554, หน้า 10) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการกระทำทางสังคม ได้ศึกษาเกี่ยวกับการกระทำของมนุษย์และให้คำจำกัดความการกระทำว่าเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ทั้งที่เป็นแบบเปิดเผย และแบบลึกลับ ซึ่งบุคคลเป็นผู้กำหนดความหมายการเป็นส่วนตัว ซึ่งหมายความว่าตามแนวคิดของเวเบอร์ ย่อมเกิดขึ้น ได้ 2 ประการ คือ

1. ความหมายส่วนตัว เกิดจากการกระทำของบุคคลหนึ่งซึ่งสามารถเข้าใจได้จากการสังเกตโดยตรง

2. การเข้าใจสิ่งเร้า หมายความว่า การกระทำของบุคคลไม่มีเหตุผลอาจเป็นเพราะอารมณ์โดยตรง

นอกจากนี้ เวเบอร์ยังได้กล่าวอีกว่า การกระทำอาจเกิดขึ้นโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมและมีความเห็นใจกัน ซึ่งพฤติกรรมและสถานการณ์เหล่านี้ อาจทำความเข้าใจได้ด้วยสติปัญญา ไม่จำเป็นต้องอาศัยแนวคิดทฤษฎี จุดมุ่งหมายชั้นสูงสุด หรือค่านิยมของผู้นำ อีกนัยหนึ่งการกระทำบางอย่างเกิดขึ้นจากแรงกระตุ้น การเข้าใจแรงกระตุ้นถือได้ว่าเป็นการอธิบายสาเหตุที่แท้จริงของการกระทำ เพราะว่าแรงกระตุ้นจะมีอยู่ในส่วนลึกของจิตใจผู้กระทำ และสำหรับผู้สังเกตนั้น แรงกระตุ้นเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สำหรับการศึกษพฤติกรรมต่าง ๆ

ดังนั้นอาจสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมอาจเกิดจากแนวความคิด ดังต่อไปนี้

1. ความศรัทธาที่มีต่อความเชื่อถือบุคคลสำคัญและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การลงแขก การบำเพ็ญประโยชน์ เป็นต้น

2. ความเกรงใจที่มีต่อบุคคลที่เคารพนับถือหรือมีเกียรติตำแหน่ง ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจที่จะมีส่วนร่วมด้วยทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีความศรัทธาหรือเต็มใจกระทำ

3. อำนาจบังคับเกิดจากบุคคลที่มีอำนาจ ทำให้ประชาชนเกิดความเกรงใจในการกระทำต่าง ๆ เช่น การถูกบังคับให้กระทำการใดสิ่งหนึ่งที่ไม่เต็มใจกระทำ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วม

การที่ประชาชนจะตัดสินใจมีส่วนร่วมในการปฏิบัติและรับผิดชอบในกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งระบบนั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม ซึ่งเป็นคุณลักษณะ ภายใต้อำนาจบุคคล และกลุ่ม และปัจจัยทางด้านการติดต่อสื่อสารซึ่งเป็นการรับรู้ข้อมูลที่เกิดขึ้นจากภายนอกยังมีผู้ได้ให้ความเห็นไว้ดังนี้คือ

รีดเดอร์ (Reeder, n.d. อ้างถึงใน เจษฎา ภูมรา, 2551, หน้า 11-12) ได้สรุปปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนไว้ 11 ประการ ดังนี้

1. การปฏิบัติตนให้คล้อยตามความเชื่อพื้นฐาน กล่าวคือ บุคคลและกลุ่ม บุคคลดูเหมือนจะเลือกแบบวิธีการปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตนเอง

2. มาตรฐานคุณค่า บุคคลและกลุ่มบุคคลดูเหมือนจะปฏิบัติในลักษณะที่ สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตนเอง

3. เป้าหมายบุคคลและกลุ่มบุคคลจะส่งเสริม ปกป้องและรักษาเป้าหมายของ ตนเอง

4. ประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา พฤติกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล บางครั้งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ผิดปกติธรรมดา

5. ความคาดหวังบุคคลและกลุ่มบุคคลจะประพฤติตามแบบที่ตน คาดหมายว่าจะต้องประพฤติในสถานการณ์เช่นนั้น ทั้งยังชอบปฏิบัติต่อผู้อื่นในลักษณะที่ตนคาดหวังจากผู้อื่นด้วย

6. การมองแต่ตัวเอง บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งคิดว่าตัวเองควรต้องกระทำเช่นนั้น

7. การบีบบังคับ บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรู้สึกว่าตนถูกบีบบังคับให้ทำ

8. นิสัยและประเพณี บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเรานิสัยชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ

9. โอกาส บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเข้ามามีส่วนรวมในรูปแบบการปฏิบัติของสังคม โดยเฉพาะในทางที่เกี่ยวข้องกับจำนวนและชนิดของโอกาส

10. ความสามารถ บุคคลมักจะเข้าร่วมกิจกรรมที่ตนมีความสามารถ

11. การสนับสนุน บุคคลและกลุ่มบุคคลมักจะเริ่มปฏิบัติงานเมื่อเขารู้สึกว่าเขาได้รับการสนับสนุน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม เป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมดำเนินกิจกรรม และร่วมรับผิดชอบการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ความหมายของอาชญากรรม

มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของอาชญากรรม ไว้ดังนี้

เซอร์แมน (Surrman, n.d. อ้างถึงใน เจษฎา ภูมรา, 2551, หน้า 13) ได้กล่าวถึงความหมายอาชญากรรม ดังนี้

1. อาชญากรรม คือ การกระทำที่ละเมิดกฎหมายอาญา การกระทำใด ๆ ไม่ว่าจะนำประณาม หรือว่าลงโทษสักเพียงใด ไม่ว่าจะผิดศีลธรรมมากน้อยแค่ไหนหรือเลวทรามต่ำช้าแค่ไหน ไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมถ้าไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายห้ามไว้

2. อาชญากรรม คือ การกระทำโดยมีเจตนาละเมิดกฎหมายอาญาหรือ มีเจตนาละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายบังคับให้ทำ (Statutory and case law) โดยไม่มีข้อแก้ตัวที่สมเหตุสมผลทำให้รัฐต้องดำเนินการลงโทษในฐานะเป็นความผิดอุกฉกรรจ์

เฮร์เบิร์ต (Herbert, 1968, p.22 อ้างถึงใน ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย, 2552, หน้า 13) ได้ให้ความหมายของอาชญากรรมว่า การที่ถือว่าอะไรเป็นอาชญากรรมนั้นสังคมเป็นผู้กำหนด ซึ่งเป็นเหตุเดียวกันกับที่สังคมกำหนดว่าอะไรถูก อะไรผิด ด้วยนัยเดียวกัน สิ่งที่ถูกพิจารณาว่าเป็นอาชญากรรมในสังคมนี้ อีกสังคมหนึ่งก็อาจไม่ถือว่าเป็นอาชญากรรมก็ได้ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าอาชญากรรม คือ พฤติกรรมที่สังคมตัดสินว่าเป็นอันตรายต่อองค์การส่วนรวมและวัฒนธรรมของชุมชน

ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย (2552, หน้า 13) ได้กล่าวว่า อาชญากรรม หมายถึง การกระทำความผิดกฎหมายในขณะที่บัญญัติห้ามไว้ หรือละเว้นไม่กระทำในสิ่งที่กฎหมายในขณะที่บัญญัติให้กระทำ และการกระทำหรือละเว้นการกระทำจะต้องเป็นไปด้วยเจตนาในลักษณะที่จงใจหรือคาดหมายผลแห่งการกระทำ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือสังคมนั่นเอง

รัฐศักดิ์ จันป๋ม (2554, หน้า 17-18) กล่าวว่า อาชญากรรม หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกับสิ่งอื่น ๆ อีกหลายสิ่ง เป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้บุคคลส่วนใหญ่ในสังคมอยู่ในบรรทัดฐานที่สังคมเห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีงาม หากบุคคลใดประพฤติเบี่ยงเบนออกไปจากบรรทัดฐานดังกล่าว สังคมย่อมมองเห็นและแสดงปฏิกิริยาตอบโต้ออกไป

อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551, หน้า 23) กล่าวว่า อาชญากรรม หมายถึง การกระทำใด ๆ ก็ตามที่มีลักษณะที่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ที่มีบทบัญญัติโทษไว้เป็นความผิด ซึ่งผู้ประกอบอาชญากรรมจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ในขณะนั้น

จากการศึกษาดังกล่าวสรุปได้ว่าอาชญากรรม หมายถึง การกระทำของบุคคล ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ทำให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งการกระทำดังกล่าวจะต้องเป็นการกระทำที่ละเมิดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายมีโทษทางอาญาและ การกระทำดังกล่าวจะต้องเป็นภัยอันตรายต่อสังคม

ประเภทของอาชญากรรม

การจำแนกประเภทอาชญากรรมนั้นมีความหลากหลายตามแต่ลักษณะ หรือ เกณฑ์ที่นักวิชาการแต่ละท่านจะใช้ในการจำแนก และนอกจากนั้นการจำแนกอาชญากรรมให้แยกจากกันเป็นกลุ่ม ๆ นั้นคงทำได้ยาก เพราะหากจะมีการแบ่งให้ชัดเจน ก็คงจะมีกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งมีนักวิชาการได้แบ่งกลุ่มของอาชญากรรมในลักษณะกว้าง ๆ ไว้หลายกลุ่ม ดังนี้

แม็กเคนนี่ (Mckinney, n.d. อ้างถึงใน รัฐศัคดี จันปุม, 2554, หน้า 18) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมตามลักษณะแห่งพฤติกรรมของอาชญากร แบ่งออกเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคลอย่างรุนแรง (Violent personalcrimes) เช่น การฆาตกรรม การทำร้ายร่างกายให้ได้รับบาดเจ็บสาหัส และการข่มขืนกระทำชำเรา
2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สินตามโอกาสจะอำนวย (Occasional property crimes) เช่น การขโมยรถยนต์ การขโมยของในร้านค้า การปลอมแปลงเช็คและการทำลายสมบัติสาธารณะ
3. อาชญากรรมอาชีพ (Occupational crimes) หมายถึง พวกททุจริตต่อหน้าที่ในร้านค้า บริษัทหรือราชการ เช่น การขี้โกง นี้อจล การปลอมสินค้า การขายของผิดราคา
4. อาชญากรรมการเมือง (Political crimes) เช่น การกบฏ การปลุกปั่นเพื่อก่อความไม่สงบ การก่อวินาศกรรม
5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม (Public order crimes) เช่น การเมาสุราอาละวาด คนจรจัด โสเภณี การติดยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร
6. อาชญากรรมที่มีมาแต่ดั้งเดิม (Conventional crimes) เช่น การปล้น การลักขโมย การบุกรุกเข้าไปในบ้านผู้อื่น
7. องค์การอาชญากรรม (Organized crimes) เช่น กลุ่มการพนัน กลุ่มค้ายาเสพติด กลุ่มโสเภณี
8. อาชญากรรมที่ยึดเป็นอาชีพ (Professional crimes) เช่น นักต้มตุ๋นนักล้วงกระเป๋า การปลอมสินค้า มือปืนรับจ้าง

ชัยรัตน์ เฉลิมโชคชัย (2552, หน้า 10-11) ได้แบ่งประเภทของอาชญากรรมไว้ 6 ประเภท ได้แก่

1. อาชญากรรมเป็นครั้งคราว พวกนี้จะก่อคดีอาชญากรรมเมื่อโอกาสอำนวย โดยปกติเป็นพวกที่สามารถควบคุมความประพฤติได้ แต่กระทำอาชญากรรมเพราะแรงผลักดันในตัวควบคุมสติได้น้อย เช่น เมาสุรา เมากัญชา เพราะอยากลอง เป็นต้น หรือบางพวกได้รับความกดดันทางจิตใจอย่างรุนแรง จนไม่สามารถคุมสติอยู่ได้ เช่น ถูกข่มเหง ถูกสบประมาท เป็นต้น
2. อาชญากรรมเป็นนิสัย ส่วนมากเป็นผู้ใหญ่ และมีนิสัยชอบทำอาชญากรรม โดยเรียนรู้จากเพื่อนที่มีนิสัยอย่างเดียวกัน หรือบุคคลที่ประพฤติดำเนินนิสัย หรือสันดานเดิม ส่วนมากจะอายุต่ำกว่า 30 ปี และกระทำไปตามแรงกระตุ้นของความต้องการต่าง ๆ และเมื่อกระทำจนกลายเป็นนิสัยก็จะกลายเป็นเรื่องธรรมดา อยากรวย อยากเลื่อนฐานะ อยากมีหน้ามีตา เป็นต้น

3. อาชญากรคอเชิ้ตขาว หรืออาชญากรผู้ดี (White Collar Criminal) เป็นพวกที่มีอาชีพ แต่ชอบกระทำผิดกฎหมายในเรื่องการเงิน เช่น ข้าราชการคอร์รัปชัน พ่อค้าหนีภาษี นายธนาคาร โกงเงินธนาคาร เป็นต้น

4. อาชญากรอาชีพ เป็นพวกที่ถือว่าอาชญากรรม คือ อาชีพของเขาพอใจที่มีรายได้จากการประกอบอาชญากรรม เพราะเห็นว่าได้เงินดี และไม่ต้องเหนื่อยยากมาก เป็นพวกที่รู้เทคนิคและเชี่ยวชาญในการกระทำผิด แต่ไม่ค่อยนิยมการใช้กำลังประทุษร้ายใคร เช่น นักข่องเบา นักแกะเซฟ นักต้มมณุษย์ เป็นต้น

5. อาชญากรจิตปกติ เป็นพวกที่มีปัญหาทางด้านจิตใจ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าเขา จะต้องทำผิดเสมอไป เพียงแต่อาจมีบางกรณีที่มีความผิดปกติทางจิตเป็นเหตุให้อาชญากรรม ซึ่งอาจเป็นเพราะมีสิ่งมากระตุ้น หรืออาจเพราะขาดความรับผิดชอบ เช่น คนปกติธรรมดาที่เป็นได้ ฉะนั้น เวลาใครใช้ จ้าง วาน ก็ไม่สามารถจะไตร่ตรองว่าที่ทำนั้นถูกหรือผิด ฉะนั้น ถ้าสืบได้ว่า บุคคลนั้น กระทำผิดเป็น โรคจิตผิดปกติ ศาลอาจจะลงโทษน้อยกว่าธรรมดาก็ได้

6. องค์กรอาชญากร เป็นการรวมกลุ่มของพวกอาชญากรเหมือนองค์กรหรือบริษัท มีการดำเนินการอย่างเป็นระเบียบแบบแผน มีการแบ่งงานเป็นสัดส่วนมีหัวหน้าควบคุมงาน ตามลำดับ มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ องค์กรอาชญากรจะหาเงิน โดยใช้วิธีการที่ทุจริต เข้มโหด เช่น ค้ายาเสพติด ลักพาตัวเรียกค่าไถ่ เรียกค่าคุ้มครองจากบริษัท ห้างร้าน ส่วนเรื่อง โสเภณี องค์กรจะจัดหาสถานที่และบริการด้านค้าประเวณี ส่วนมากหญิงโสเภณีมักจะถูกล่อลวง มาขายให้กับองค์กร หรือผู้ที่ถูกหลอกให้คิดยาเสพติด เป็นต้น องค์กรอาชญากรจึงเป็นอาชญากรที่มีอำนาจและมีความร้ายแรงมากที่สุด เพราะมีการจัดระเบียบการบริหารงาน มีอาวุธ มีเงิน และมีอิทธิพลอย่างกว้างขวาง

รัฐศักดิ์ จันปุม (2554, หน้า 21) ได้สรุปและแบ่งประเภทของอาชญากรรมไว้ 5 ประเภท คือ

1. อาชญากรรมที่กระทำต่อบุคคล ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การข่มขืน กระทำชำเรา และการฆาตกรรม
2. อาชญากรรมที่กระทำต่อทรัพย์สิน ได้แก่ การลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์
3. อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การฉ้อโกง การฟอกเงิน ปลอมแปลงเช็ค ธนบัตร และบัตรเครดิต
4. อาชญากรรมการเมือง ได้แก่ การกบฏ การก่อการร้าย และการก่อวินาศกรรม
5. อาชญากรรมที่ขัดต่อระเบียบแบบแผนอันดีงามของสังคม ได้แก่ การเสพยาเสพติด การฝ่าฝืนกฎจราจร การเมาสุราอาละวาด และการเป็นโสเภณี

สาเหตุของอาชญากรรม

สาเหตุของอาชญากรรม ได้มีการศึกษาค้นคว้าอย่างกว้างขวางว่า การที่ บุคคลกระทำความผิดนั้น มีสาเหตุเนื่องมาจากอะไร หรือมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลโน้มน้าวให้บุคคล กระทำความผิดขึ้น โดยการศึกษาอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับทางด้านร่างกายหรือจิตใจ ทางด้านสังคมหรือด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมีส่วนช่วยให้บุคคลกระทำความผิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามการที่จะหาสาเหตุ ของอาชญากรรมให้ได้ถูกต้องแท้จริงตรงเป้าหมายอันที่ยึดถือเป็นหลักตายตัว เป็นเรื่องลำบาก ยุ่งยาก เพราะการที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดจะกระทำความผิดนั้นมิใช่เกิดจากสาเหตุหนึ่งแต่เพียง ประการเดียว ส่วนมากนั้นจะเกิดขึ้นจากสาเหตุหลายประการเข้ามาซ้อนและช่วยผลักดันให้บุคคล นั้นกระทำความผิดขึ้น และในบางกรณีที่บุคคลกระทำความผิดก็เพราะสิ่งซึ่งเกิดขึ้นจากความรู้สึก ภายในจิตใจ และอารมณ์ของผู้ผู้นั้นเอง

ซินนาส และควินนี่ (Clinard & Quinney, 1970 อ้างถึงใน รัฐศักดิ์ จันปุม, 2554 หน้า 19) ได้แบ่งอาชญากรรมตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดอาชญากรรม ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 5 ประการ คือ

1. ปัจจัยด้านกฎหมาย เนื่องจากการกระทำใดจะเป็นความผิดอาญาได้นั้น จะต้องมีความหมายบัญญัติไว้อย่างชัดเจน ซึ่งในกฎหมายโดยทั่วไปนั้นก็จะบัญญัติแยกไว้เป็นหมวดหมู่ เรียบร้อยแล้ว และความหนักเบาของโทษแต่ละอย่างย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา การกระทำซึ่งมีลักษณะเดียวกันแต่ต่างช่วงเวลากันอาจจะมีอัตราโทษไม่เหมือนกันก็ได้ จึงต้องพิจารณาตามกฎหมายที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา ช่วงใดที่กฎหมายกำหนดอัตราโทษไว้สูง ก็ย่อมหมายความว่าผู้มีอำนาจในยุคนั้นเห็นว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นภัยอันตรายต่อสังคมมากนั่นเอง

2. ปัจจัยทางด้านสังคม เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการที่จะกำหนดว่าการกระทำใดเป็นความผิด สมควรได้รับโทษอย่างใดนั้น มิใช่อยู่ที่ผู้มีอำนาจเพียงฝ่ายเดียว แต่อยู่ที่ความต้องการหรือเสียงสะท้อนจากสังคมหรือประชาชนส่วนใหญ่ด้วย เพราะโดยหลักการแล้วการทำงานของฝ่ายที่มีอำนาจในการปกครอง ก็เพื่อประโยชน์สุขหรือความต้องการของประชาชนส่วนรวมอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมของแต่ละยุคว่ามีความคิดเห็นหรือมีทัศนะอย่างไรกับการกระทำดังกล่าวด้วย

3. ปัจจัยด้านฐานะของอาชญากร เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง เพราะอาชญากรรมมิได้เกิดจากผู้ที่มิฐานะทางเศรษฐกิจต่ำเพียงอย่างเดียวบางครั้งผู้ที่มีฐานะหรือประกอบอาชีพที่ดีมีชื่อเสียงอาจทำความผิดเสียเอง และมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศรุนแรงกว่าผู้มีฐานะต่ำก็ได้ เช่น การฉ้อโกงประชาชน หรือการค้ายาเสพติด เป็นต้น

4. ปัจจัยเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนหรือการรวมตัวของอาชญากร เป็นการพิจารณาถึงลักษณะการกระทำความผิดว่าทำกันเป็นกลุ่มหรือแยกกันทำโดยไม่เกี่ยวข้องกันหากทำเป็นกลุ่มก็จะพิจารณาว่ามีการวางแผน มีการแบ่งหน้าที่กันทำงาน และมีการจัดระบบในการทำงาน เหมือนองค์การใหญ่ ๆ หรือไม่

5. ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ได้รับผลกระทบจากอาชญากรรม เป็นการพิจารณาว่าอาชญากรรมแต่ละประเภทมีผลกระทบต่อบุคคลในระดับใดเพราะบางครั้งอาจกระทบต่อเฉพาะตัวสามัญชนทั่ว ๆ ไปเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นเฉพาะราย แต่ในบางครั้งที่อาจกระทบถึงคนทั้งชาติ อันได้แก่การลอบสังหารผู้นำประเทศ รัฐมนตรี ซึ่งเป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศร้าวฉานเป็นชนวนให้เกิดสงครามอันเป็นมหันตภัยแก่คนระหว่างประเทศนั้น ๆ ได้

เจษฎา กุศุมรา (2551, หน้า 14) ได้สรุปสาเหตุของการเกิดอาชญากรรม ได้เป็น 3 ประการ ดังนี้

1. สภาพหรือเงื่อนไขทางสังคม (Social conditions) ซึ่ง ได้แก่

1.1 สภาพทางสังคมต่าง ๆ ที่ไม่เหมาะสม เช่น ระบบการศึกษาไม่เหมาะสม การจัดที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ และการระบายของอบายมุขต่าง ๆ

1.2 สภาพทางเศรษฐกิจ เช่น การว่างงานความยากจน การกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง และไม่เป็นธรรม และการผูกขาดทางเศรษฐกิจ

1.3 สภาพทางสาธารณสุข เช่น การปลอมปนอาหารและเครื่องดื่ม การใช้จ่ายในทางที่ผิดและการติดสารเสพติด

1.4 สภาพทางการเมือง เช่น ความขัดแย้ง การต่อสู้ทางการเมือง และการแข่งขันผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรค โดยวิถีทางการเมือง

1.5 สภาพทางครอบครัว เช่น สภาพบ้านแตก บิดามารดาไม่เอาใจใส่ดูแล บุตรธิดาเท่าที่ควร มีลูกมากเกินไป และความขัดแย้งภายในครอบครัว เป็นต้น

2. สภาพหรือเงื่อนไขทางจิตใจ (Mental conditions) คือ จิตใจไม่ปกติหรือวิปริต อาจโดยกรรมพันธุ์ หรืออาจเกิดจากแรงกดดันต่าง ๆ โดยสภาพทางสังคมดังกล่าว

3. สภาพสิ่งแวดล้อม (Environmental conditions) คือสภาพสิ่งแวดล้อมที่ เอื้ออำนวยต่อการประกอบอาชญากรรมหรือเป็นแหล่งของอาชญากรรม เช่น การสร้างที่ประกอบธุรกิจที่มีชอกมูม การสร้างที่อยู่อาศัยแออัดและที่สาธารณะ

สภาพทั้งสามหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง อาจก่อให้เกิดมีการประกอบอาชญากรรมขึ้นได้ตามแนวความคิดของผู้เชี่ยวชาญองค์การสหประชาชาติ การป้องกันอาชญากรรมตามสาเหตุต่าง ๆ ดังกล่าว อาจกระทำได้ใน 3 ระดับ คือ

1. ระดับท้องถิ่น เช่นจังหวัด อำเภอ ตำบลหรือเทศบาล
2. ระดับชาติ
3. ระดับนานาชาติ

ในระดับท้องถิ่นและระดับชาตินั้น ได้เน้นการวางแผนป้องกันอาชญากรรม โดยการ ประสมประสานระหว่างภาคต่าง ๆ ของหน่วยงานรัฐบาลและเอกชนตลอดจนประชาชน เช่น ระหว่าง ระบบการศึกษา ระบบเศรษฐกิจและอื่น ๆ ซึ่งจะมีการคำนึงถึงความสัมพันธ์ของการวางแผน แต่ละ อย่าง จะมีผลกระทบต่อการวางแผนอย่างอื่น และเน้นการวางแผนร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ยุติธรรม ต่าง ๆ โดยมีมุ่งชี้ให้เห็นความจำเป็นถึงการวางแผนการป้องกันอาชญากรรมในการวางแผน พัฒนา ประเทศ เช่น

1. การย้ายถิ่นของประชาชนจากเขตชนบทสู่เขตเมือง ในประเทศที่กำลัง พัฒนาจะทำให้ ความมุ่งหวังของผู้อพยพเข้าสู่เมืองใหญ่สำเร็จได้ยาก และทำให้ผู้อพยพหันไปหาการทำกรรมผิด เพื่อจะได้สิ่งที่ตนไม่สามารถจะหาได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย ในการวางแผนป้องกัน อาชญากรรม ที่มีสาเหตุจากการอพยพ จากรายงานขององค์การสหประชาชาติแสดงให้เห็นว่าอาจทำให้สำเร็จได้ ในระดับท้องถิ่น เช่น ประเทศสแกนดิเนเวียในยุโรปตะวันออกที่มีอาชญากรรมสูง เนื่องจาก ประชาชนในเมืองไม่รู้จักกัน ดังนั้น จึงได้มีการดำเนินการให้ประชาชนมีโอกาสรู้จักกันมีผลทำให้ เกิดการติดต่อกันและกัน จนกระทั่งเกิดการควบคุมอาชญากรรมโดยอัตโนมัติวิธีป้องกัน อาชญากรรม ทำนองนี้ถูกนำไปใช้หลายประเทศ นอกจากนี้ในสหรัฐอเมริกา การป้องกันโดย วิธีการออกแบบสภาพแวดล้อมตลอดจนความร่วมมือของประชาชนประสบความสำเร็จอย่างสูง

2. ในการวางแผนการศึกษาจะต้องมีการประสานกับการวางแผนทาง เศรษฐกิจ และสังคม เพราะผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่มีงานทำจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมจากผู้ไม่มีงานทำ การจัดการ ศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ และสังคมเท่านั้นที่จะ มีผลต่อการพัฒนา ประเทศในทางบวก และมีผลต่อการหยุดยั้งอาชญากรรมในคนหนุ่มสาว

แนวคิดในการป้องกันอาชญากรรม

ทุกสังคมมีอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่อาจแตกต่างกันในด้านความรุนแรงหรือ ประเภทของ อาชญากรรม ทั้งนี้เพราะในสังคมมีทั้งคนดีและคนชั่วปะปนกันอยู่ เราไม่สามารถที่จะ ควบคุมคน ชั่วให้เป็นคนดีและไม่ให้กระทำความผิดได้ แต่หากเราไม่ควบคุมมิให้คนชั่วมีโอกาสกระทำความผิด แล้ว สังคมอาจล่มสลายลงได้ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าในทุกสังคมควรจะควบคุมอาชญากรรมให้อยู่ในระดับ ที่สังคมยอมรับได้นั่นเอง เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่า การป้องกันอาชญากรรมย่อมดีกว่า การแก้ไข เพราะเมื่อเกิดอาชญากรรมขึ้นแล้วจะมีความสูญเสียทั้งชีวิต ทรัพย์สิน สภาพจิตใจซึ่ง ความเสียหาย

เหล่านี้ยากที่จะฟื้นฟูเยียวยาแก้ไขได้ ด้วยเหตุนี้เองนักวิชาการจึงเห็นพ้องต้องกันว่า หากสามารถป้องกันไม่ให้อาชญากรรมก่อให้เกิดความเสียหายแก่คนทั่วไปย่อมเป็นสิ่งดีที่สุดในสังคมสำหรับมนุษยชาติ ดังที่ เซอร์ โรเบิร์ต พิล บิดาแห่งระบบตำรวจอาชีพของอังกฤษ ได้กล่าวว่า หากสามารถ ป้องกันมิให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งกระทำความผิดได้ ย่อมดีกว่าการที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำความผิด ถึง 40 คน มาดำเนินคดี

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่าอาชญากรรมเกิดจากหลายสาเหตุ เช่น เกิดจากผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การขยายตัวของชุมชนที่รวดเร็วเกินไป การมีค่านิยมในการใช้จ่ายฟุ่มเฟือย การมีสถานอบายมุข การมีป่อนการพนันการแพร่ระบาดของยาเสพติด รวมทั้งสาเหตุทางด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ต่าง ๆ มากมายและรวมทั้งความสำคัญของผู้มีหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันได้แก่ เจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองยังมีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ สาเหตุของอาชญากรรมยังเกี่ยวพันและขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่าง ๆ ทางด้านสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมและระดับชนชั้นทางสังคมที่ทำให้เกิดความไม่เสมอภาค ความไม่เป็นธรรม และคนว่างงาน สาเหตุต่าง ๆ ที่กล่าวนี้ล้วนเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดอาชญากรรมขึ้นได้ทั้งสิ้น

ทฤษฎีเกี่ยวข้องกับการป้องกันอาชญากรรม

นับแต่กลางศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ทฤษฎีว่าด้วยการป้องกันอาชญากรรมสามารถแยกพิจารณาออกเป็นสองแนว คือ ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ วิชาการของทฤษฎีทั้งสองเริ่มใช้ช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ทฤษฎีแรกได้รับการพัฒนาอย่างมากในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 แต่ทฤษฎีที่สองได้รับความนิยมนิยมเพิ่มมากขึ้น ในปัจจุบัน ได้มีการเสนอแนะแนวทฤษฎีที่สาม โดยผนวกแนวทฤษฎีทั้งสองเข้าด้วยกัน มีรายละเอียดดังนี้ (ชัยรัตน์ เถлим โชคชัย, 2552, หน้า 13-15)

ทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement approach)

ทฤษฎีนี้มาจากข้อเท็จจริงที่ว่าเมื่อโลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคปฏิวัติอุตสาหกรรมในต้นศตวรรษที่ 19 ได้ก่อให้เกิดภาวะที่คนจากชนบทอพยพเข้าสู่ตัวเมืองที่เป็นแหล่งโรงงานอุตสาหกรรม ทำให้เมืองเหล่านั้นเติบโตมีประชาชนอาศัยอยู่มาก ภายใต้อาณาจักรที่เมืองขยายตัวอย่างรวดเร็วนี้เองได้ก่อให้เกิดปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ตามมา โดยเฉพาะปัญหาอาชญากรรมในชุมชนเมืองได้ทวีปริมาณเพิ่มมากขึ้น สำหรับประเทศอังกฤษซึ่งเป็นประเทศชั้นนำในการปฏิวัติอุตสาหกรรม ได้มีความตื่นตัวต่อการแก้ไขปัญหาอาชญากรรมเป็นพิเศษ กิจการตำรวจยุคใหม่ได้รับการก่อตั้งขึ้น Sir Robert Peel (1788-1850) เลขาธิการรัฐสภาของประเทศอังกฤษ ในระหว่างปี ค.ศ. 1822-1829 ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้นำริเริ่มผลักดันให้มีการตั้งระบบตำรวจยุคใหม่ภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยก่อตั้งกรมตำรวจนครบาลลอนดอนขึ้นในปี ค.ศ.1829 พิล (Peel,

1829 อ้างถึงใน ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย, 2552, หน้า 13-15 ได้กำหนดหลักการตำรวจอาชีพไว้ 9 ประการดังนี้

1. การป้องกันอาชญากรรมเป็นภารกิจพื้นฐานของตำรวจ
2. ตำรวจต้องได้รับความเคารพนับถือและยกย่องจากประชาชนอย่างแท้จริง
3. การที่ประชาชนเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย เป็นการชักนำให้ประชาชน

เคารพยำเกรงตำรวจ

4. การปฏิบัติหน้าที่เชิงบังคับขู่เข็ญของตำรวจ จะเป็นผลให้ประชาชนสนับสนุนกิจการตำรวจลดน้อยลงเป็นสัดส่วน

5. ตำรวจจะต้องปฏิบัติหน้าที่ บังคับใช้กฎหมายด้วยความเที่ยงธรรม
6. ตำรวจพึงใช้กำลังอาวุธในกรณีจำเป็นสุดวิสัย ซึ่งไม่อาจหลีกเลี่ยงได้แล้ว
7. ตำรวจและประชาชนเสมือนบุคคลเดียวกัน
8. ตำรวจเป็นตัวแทนของกฎหมาย
9. สังคมที่ปลอดจากอาชญากรรมและความยุ่งเหยิง ย่อมเป็นสิ่งที่ดีทดสอบ

ประสิทธิภาพในการทำงานของตำรวจ

จากการกำหนดหลักการตำรวจอาชีพและการจัดตั้งกรมตำรวจนครบาลขึ้นดังกล่าว เป็นผลให้เซอร์โรเบิร์ต พีล (Sir Robert Peel) ได้รับการยกย่องในเวลาต่อมาว่าเป็น บิดาของตำรวจยุคใหม่ การเน้นให้บุคลากรตำรวจภายใต้บังคับบัญชา ได้ตระหนักว่าการป้องกันอาชญากรรม คือ งานหลักของตำรวจและมีความสำคัญยิ่งกว่าการสืบสวนสอบสวน การจับกุมและการลงโทษ ผู้กระทำความผิด ทศนะของ Peel ได้กลายเป็นพื้นฐานของการ ก่อกำเนิดแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย (Law enforcement approach) เพื่อป้องกันอาชญากรรม

สำหรับยุทธวิธีหลักในการป้องกันอาชญากรรมตามแนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย คือ การตรวจท้องที่ การปรากฏตัวของตำรวจและการเข้าระงับยับยั้งเมื่อมีเหตุเกิดขึ้น องค์ประกอบหลักของยุทธวิธี คือ กำลังตำรวจ อาวุธ เครื่องมือสื่อสาร ยานพาหนะ เขตพื้นที่รับผิดชอบในการตรวจในงานประจำ การระดมกำลังรวมตัวกันอย่างเร่งด่วนในกรณีมีเหตุพิเศษ

แนวทางบังคับใช้กฎหมายและหลักการตำรวจอาชีพที่กำหนดขึ้นมาได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลายและได้ขยายขอบเขตไปสู่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว องค์การตำรวจอาชีพกลายเป็นองค์กรหลักที่จำเป็นของประเทศต่าง ๆ ในโลก และจากการที่วิลสัน และแม็คคลาเรน (Wilson & McLaren, 1973, p. 14 อ้างถึงใน รัฐศักดิ์ จันทุม, หน้า 29) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจตามทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายนี้ และได้กำหนดยุทธวิธีตำรวจขึ้นภายใต้แนวทฤษฎีที่ว่า การปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ย่อมจะมีผลในการยับยั้งผู้มีแนวโน้มที่จะประกอบ

อาชญากรรม เพราะความ เกรงกลัวการจับกุม มีผลให้มีการดำเนินการในเรื่องของการตรวจท้องที่ การตั้งตู้ยาม การตั้งจุดตรวจ ค่านตรวจ รวมทั้งการจัดยามเฝ้าสถานที่สำคัญ การปรากฏตัวของ เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องแต่งเครื่องแบบให้เรียบร้อย ทะมัดทะแมงสมบุรณ์แบบ ยานพาหนะเห็นได้เด่นชัด เพื่อเป็นการข่มขวัญอาชญากร การออกตรวจอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ย่อมสร้างความมั่นใจให้ชุมชนว่ามีตำรวจอยู่ทั่วไปและตลอดเวลา สำหรับเครื่องมือที่จะใช้ในการสื่อสารกับประชาชน นั้น จึงมีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียวที่เรียกว่า การประชาสัมพันธ์ ซึ่งมุ่งหมายในการ เสริมสร้างความมั่นใจและก่อให้เกิดสาธารณชนมุ่งสนับสนุนต่องานตำรวจ

ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community relation approach)

ในขณะที่ความนิยมในมาตรการและทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายเสื่อมคลายลง การป้องกันอาชญากรรมอีกลักษณะหนึ่งกลับได้รับความสนใจสูงขึ้น คือ ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งมีรากฐานจากแนวคิดและผลการวิจัยของนักอาชญาวิทยา กลุ่มชิคาโก หรือสำนักนิเวศวิทยาอาชญาวิทยา กองบัญชาการตำรวจนครบาล ในช่วงทศวรรษที่ 19 สำนักนี้อยู่ภายใต้การนำของ The ecological school of criminology ซึ่งได้รับอิทธิพลแนวคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของชุมชน 3 แนวทาง คือ แนวความคิดของ ดาร์วิน (Darwin) ซึ่งเกี่ยวกับการพึ่งพาอาศัยระหว่างสัตว์กับพืช แนวคิดที่สองจากข้อเขียนของ ซิมเมล (Simmel) ว่าด้วยคุณลักษณะด้านเวลาและสถานที่ของความสัมพันธ์ทางสังคม และแนวคิดที่สาม ทฤษฎีของ ดรักเคม (Durkheim) ที่กล่าวถึงความหนาแน่นของประชากรที่เป็นปัจจัยที่กระทบต่อการแก่งแย่งทางสังคมและการแบ่งงานต่างกัน จึงสมควรที่จะนำกรอบทฤษฎีและมาตรการภายใต้แนวทฤษฎีทั้งสองนี้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลกันแทนที่จะหักล้างหรือโจมตีกัน

ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม (Theory of crime control through environmental design: CED) หรือเรียกย่อว่า ค.อ.ส.

ทฤษฎี ค.อ.ส. มีลักษณะเป็นแนวความคิดรวม (Synthesis) ระหว่างทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งเป็นแนวความคิดริเริ่ม (Thesis) และทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ ซึ่งเป็นแนวความคิดแย้ง (Antithesis) ทฤษฎี ค.อ.ส. ได้ก้าวไปไกลกว่าแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ซึ่งกำลังพัฒนาอยู่ในสหรัฐอเมริกา แม้จะกล่าวว่ายังไม่ควรทอดทิ้งทฤษฎีบังคับใช้กฎหมายทั้งหมด แต่ก็ไม่ได้เสนอแนะว่าจะนำมาปรับใช้อย่างไร ในขณะที่แนวทฤษฎีที่สองมีผู้สนับสนุนเพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา ในทางตรงข้าม ทฤษฎี ค.อ.ส. เสนอว่า แนวทฤษฎีทั้งสอง ต่างมีคุณประโยชน์ทั้งทางทฤษฎี (Theoretical utilities) และทางปฏิบัติ (Pragmatic utilities) แต่ในสถานการณ์และสภาพพื้นที่ที่ต่างกัน จึงสมควรที่จะนำกรอบทฤษฎีและมาตรการภายใต้ แนวทฤษฎีทั้งสองนี้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์เกื้อกูลกัน แทนที่จะหักล้างหรือโจมตีซึ่งกันและกันนอกจากทฤษฎี ค.อ.ส. จะมุ่งประสานแนวทางทฤษฎี

ทั้งสองแล้ว ยังมุ่งพัฒนาบททฤษฎี (Theoretical proposition) สำหรับอธิบายปรากฏการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมอาชญากรซึ่งเป็นความพยายามที่จะเชื่อมโยงอาชญาวิทยาเข้ากับพฤติกรรมศาสตร์ทั่วไป โดยทฤษฎี ค.อ.ส. ได้นำเสนอข้อกำหนดเบื้องต้น (Basic Assumptions) และมาตรการหรือมรรควิธีการปฏิบัติ (Pragmatic means) ไว้ดังนี้

1. ข้อกำหนดเบื้องต้น (Basic assumptions) ของทฤษฎี ค.อ.ส. กำหนดว่า

1.1 มุ่งลดช่องโอกาสสำหรับการประกอบอาชญากรรมในสภาพแวดล้อมแต่ไม่ได้ละเลยความสำคัญของตัวบุคคล ซึ่งมีแนวโน้มหรือสำนึกที่จะละเมิดหรือไม่

1.2 มีความเพียงพอในการควบคุมอาชญากรรม ประเภทประทุษร้ายต่อทรัพย์สินให้อยู่ในขอบเขตเหมาะสมหรือยอมรับได้

1.3 มีคุณค่าทางปฏิบัติในระดับสูงรวมทั้งส่งเสริมหลักศีลธรรมและมนุษยธรรม

1.4 มุ่งสนับสนุนการรวมตัวและสัมพันธ์ภาพระหว่างสุจริตชนในสังคมเพื่อให้เกิดแรงต้านทุจริตชน ซึ่งเป็นกลุ่มน้อยภายในกรอบกฎหมาย

1.5 คำว่ากฎหมาย หมายถึง กฎหมายซึ่งตราขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนใหญ่

2. มาตรการหรือมรรควิธีการปฏิบัติ (Pragmatic Means) มีดังนี้

2.1 กำหนดนโยบายโดยคำนึงถึงประชาชนส่วนใหญ่ และวางผังเมืองให้มีการใช้พื้นที่เป็นสัดส่วนไม่ปะปนกัน เพื่อลดการแก่งแย่งใช้บริการสาธารณะ เพิ่มสมรรถภาพในการสอดส่องตรวจตรา และเพิ่มการควบคุมพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

2.2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ในพื้นที่แต่ละประเภทให้สอดคล้องกับนโยบายที่กำหนด

2.3 ทำการฝึกอบรมประชาชนให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรมในลักษณะค่อยเป็นค่อยไปแต่ต่อเนื่อง โดยเน้นที่

2.3.1 การผูกสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ให้เกิดความรู้สึกต่อกันเสมือนพี่เสมือนน้อง

2.3.2 การรับผิดชอบร่วมกันต่อส่วนรวมเพื่อป้องกันอาชญากรรม

2.3.3 การปฏิบัติที่ถูกต้องเมื่อประสบเหตุด่วนเหตุร้าย

2.4 ควบคุมการใช้พื้นที่แต่ละประเภท โดยกลุ่มผู้รับผิดชอบหลักและผู้สนับสนุนให้เหมาะสมกับนโยบายที่กำหนดไว้ ดำรงเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการควบคุมพื้นที่สาธารณะ ส่วนประชาชนผู้อยู่อาศัยควบคุมพื้นที่ในย่านหรือละแวกบ้าน โดยใช้มาตรการเพื่อนบ้านเตือนภัย หรือสายตรวจประชาชน เป็นประการสำคัญ

กล่าวสรุปคือ ทฤษฎีทั้งสามจะมีลักษณะร่วมกัน คือ กำหนดแนวทางป้องกันการกระทำผิด โดยการตัดช่องโอกาสสำหรับอาชญากร รวมทั้งต่างเป็นแกนหลักสำหรับวางมาตรการในการควบคุมอาชญากรรมก่อนที่จะเกิดขึ้น แต่อย่างไรก็ดีข้อแตกต่างของทฤษฎีทั้งสาม ได้แก่ แนวทฤษฎีบังคับใช้กฎหมาย มุ่งกำหนดให้การป้องกันอาชญากรรมเป็นงานหลักซึ่งดำเนินการ โดยกลไกของรัฐแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนแนวทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ มุ่งสู่การควบคุมชุมชน โดยกำหนดให้ประชาชนเป็นหลักในการป้องกันอาชญากรรมโดยมีกลไกของรัฐทำหน้าที่วางแผนสนับสนุนและแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร ข้อมูลอาชญากรรม ส่วนทฤษฎีที่สาม ทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม มุ่งผสมผสานหลักและมาตรการของสองทฤษฎีเข้าด้วยกัน ทฤษฎีนี้จะสนับสนุนให้มีเจ้าหน้าที่รัฐในจำนวนจำกัดแต่มีคุณภาพสูง รวมทั้งมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีพร้อมจะทำงานร่วมกับประชาชน

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ประมวลความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนได้ศึกษาและนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนี้ (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2557)

การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย

1. ไม่ควรทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนเฝ้าดูแล ควรให้มีคนที่เชื่อถือหรือวางใจได้อยู่เฝ้าดูแลบ้านหรือที่พักอาศัยตลอดเวลา
2. ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตู หน้าต่าง ใ้ส่กลอน กุญแจให้เรียบร้อย กุญแจแยะกลอนประตูหน้าต่างควรเลือกใช้ชนิดมันคง แข็งแรง เพราะคนร้ายสามารถงัดหลุด หากติดลูกกรงเหล็กดีดจะทำให้คนร้ายงัดยากเพิ่มขึ้น แต่ต้องเว้นช่องไว้ หากเกิดไฟไหม้จะได้หนีออกได้
3. ควรร่วมมือกับเพื่อนบ้านในการดูแลบ้าน เมื่อออกจากบ้านก็ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล
4. ไม่ควรเก็บทรัพย์สินที่มีค่ามาก หรือเงินสดจำนวนมากไว้ในบ้าน
5. ที่วางเปลา่ที่อยู่ติดกับที่พักอาศัย ไม่ควรปล่อยให้มิดต้นไม้หรือหญ้าขึ้นสูง เพราะคนร้ายอาจใช้เป็นที่ยกำบังเข้าทำการลักทรัพย์ และใช้เป็นที่ยซ่อนตัวหรือหลบหนีได้ง่าย
6. บริเวณบ้านควรทำรั้วไม้สูง ๆ และแข็งแรง กลางคืนควรเปิดไฟฟ้าให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณบ้าน

7. เลี้ยงสุนัขหรือสัตว์อื่นที่ส่งเสียงดังเพื่อช่วยเตือนภัย สุนัขที่ควรเลี้ยงควรเป็นสุนัขที่เห่าเก่ง และขังกรงไว้ภายในบริเวณบ้านเพื่อป้องกันการถูกวางยา
8. บ้าน 2 ชั้นที่ต่อเนื่องกับครัวให้ทำประตู หน้าต่างให้แน่นหนาแข็งแรง และการรับประทานอาหารชั้นล่าง ควรปิดประตู หน้าต่างชั้นบนให้เรียบร้อยทุกครั้ง
9. เมื่อมีผู้โทรศัพท์มาถามว่า มีใครอยู่บ้านบ้างหรือไม่ อาจเป็นการหาโอกาสเข้ามาโจรกรรม ให้ตอบว่ามีอยู่หลายคน
10. ควรเล่ารายละเอียดคลอบุบายต่าง ๆ ของคนร้าย ให้กับคนรับใช้หรือผู้ที่พักอาศัยทราบ เพื่อเตือนสติ อย่าให้หลงเชื่อเล่ห์เหลี่ยมของคนร้าย และมีการเตรียมพร้อมในการป้องกันเหตุร้าย
11. การติดตั้งสัญญาณแจ้งภัยควรใช้สัญญาณไซเรน เนื่องจากคนร้ายมักกลัวเสียงดัง และเพื่อให้เพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบ จะได้ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ
12. เมื่อบ้านไม่มีผู้อยู่อาศัยควรเปิดไฟทิ้งไว้ในห้องบ้าง
13. บ้านที่มีม่านเมื่อพลบค่ำควรรูดม่าน ปิดไม่ให้คนภายนอกมองเห็น
14. เวลากลางคืน เมื่อมีคนอยู่บ้านไม่ควรเปิดไฟในบ้านทิ้งเพราะคนร้ายจะเห็นทรัพย์สินภายใน บ้าน ควรเปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบ้าน จะทำให้มองจากภายในเห็นภายนอกได้
15. ในเวลากลางคืนก่อนเปิดประตูบ้านให้ผู้นอน จะต้องดูทางช่องกระจกให้แน่ใจเสียก่อนว่าเป็นผู้ใด หรือจะใช้โซ่ประตูคล้องไว้ก่อนเปิดประตู
16. ต้องตรวจสอบบัตรประจำตัวของช่างซ่อม หรือตัวแทนของบริษัทต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในบ้าน
17. อย่าปล่อยให้ผู้นอนเข้ามาในบ้านโดยไม่แน่ใจว่าเป็นบุคคลตามที่อ้างตัวมาจริง
18. พยายามจดจำคำหาญรูปพรรณคนแปลกหน้า หรือจดจำหมายเลขทะเบียนรถที่ต้องสงสัยและเข้ามาอยู่ในละแวกบ้าน
19. ให้หยุดส่งหนังสือพิมพ์กรณีไม่มีคนอยู่บ้าน เพราะหากไม่มีผู้ใดรับจะเป็นที่สังเกตว่าไม่มีคนอยู่บ้าน
20. การจ้างคนงาน คนรับใช้ หรือพนักงาน ควรมีสำเนาบัตรประชาชน หรือบัตรประจำตัวต่าง ๆ ถ่ายรูปและรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ญาติพี่น้อง เพื่อทราบที่อยู่ความเป็นมา อาชีพดั้งเดิม ความประพฤติตลอดจนญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเพื่อสามารถติดต่อในภายหลัง หากต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อทำการตรวจสอบประวัติก็ ให้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น

21. เมื่อทราบเหตุ หรือรู้ว่ามีคนร้ายเข้าบ้าน อย่าคิดจับคนร้ายด้วยตนเองเพราะอาจได้รับอันตราย ควรป้องกันโดยการพยายามทำให้ผู้อื่นหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียง ได้ทราบด้วยการทำให้เกิดเสียงหรือร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ

22. เมื่อเกิดเหตุแล้ว ควรช่วยกันรักษาสถานที่เกิดเหตุ ห้ามเคลื่อนย้าย ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ คอยจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะตรวจตราสถานที่เกิดเหตุเรียบร้อย

23. จดรายละเอียด ตำหนิ หรือลักษณะพิเศษ ของทรัพย์สินที่มีค่า และถ่ายรูปเก็บไว้ทุกรายการ

24. ร่วมกันจัดระบบการป้องกันตนเองของชุมชน เช่น การจัดการกรมการหมู่บ้านออกตรวจพื้นที่ การจัดเวรยามหมู่บ้าน ติดเครื่องสัญญาณหรือตีเกราะสัญญาณขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุร้าย

การป้องกันการล้วงกระเป๋า

1. การออกนอกบ้านหรือที่พักอาศัย ไม่ควรนำของมีค่าหรือทรัพย์สินจำนวนมากติดตัวไปด้วย กระเป๋าสตางค์ไม่ควรพกในลักษณะที่กระเป๋าแผ่ออกมานอกกระเป๋ากางเกง ควรพกในตำแหน่งที่เมื่อกระเป๋าหายไป เราสามารถรู้สึกตัวได้ทันที เช่น ที่กระเป๋ากางเกงด้านหน้า เป็นต้น

2. ถ้าจำเป็นต้องนำทรัพย์สินหรือของมีค่าติดตัวไปด้วย ก็ควรแยกเก็บไว้หลาย ๆ ที่

3. ในสถานที่ที่คนร้ายมักจะกระทำผิด เช่น ที่มีคนเบียดเสียดหนาแน่นควรใช้ความระมัดระวัง และเมื่อถูกชนหรือถูกเบียดโดยไม่จำเป็น ให้รีบสำรวจทรัพย์สินที่นำติดตัวไปด้วยทันที

4. เมื่อถูกคนร้ายล้วงกระเป๋า หรือรู้ตัวว่ากำลังถูกล้วงกระเป๋าให้รีบส่งเสียงดัง เช่น ร้องขอความช่วยเหลือ และรีบแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใกล้ที่สุด

5. กระเป๋าถือของสตรีไม่ควรใส่ทรัพย์สินหรือของมีค่า และกระเป๋าไม่ควรหิ้ว หรือสะพายบ่าไว้ ควรใช้มือจับกุมหรือกระชับไว้

6. พึงระลึกรู้เสมอว่าคนร้ายประเภทนี้ เป็นได้ทุกเพศ ทุกวัย มักแต่งตัวสุภาพเรียบร้อย และถือหนังสือพิมพ์หรือสิ่งของที่ใช้เป็นบังตาได้ดี

7. เมื่อพบคนร้ายกำลังล้วงกระเป๋าของบุคคลอื่น ก็ให้ส่งเสียงดังขึ้น หรือบอกใกล้เคียงให้เห็น เพื่อช่วยกันจับกุมตัว หรือแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจใกล้เคียงเพื่อทำการจับกุม

การป้องกันการปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ และวิ่งราวทรัพย์ ตามสถานที่ประกอบการค้า หรือที่พักอาศัย

1. การติดสัญญาณแจ้งภัยไว้หลาย ๆ แห่ง เพื่อให้ผู้อื่นหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบ กำหนดสัญญาณ ควรตีเกราะขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุร้าย และแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ

2. การจ้างคนงาน คนรับใช้ หรือพนักงาน ควรมีสำเนาบัตรประชาชน หรือบัตรประจำตัวต่าง ๆ ถ่ายรูปและรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ญาติพี่น้อง เพื่อทราบที่อยู่ความเป็นมา อาชีพดั้งเดิม ความประพฤติตลอดจนญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเพื่อสามารถติดต่อในภายหลัง หากต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อทำการตรวจสอบประวัติก็ ให้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น
3. เครื่องประดับที่มีไว้แต่งตัว หรือไว้เพื่อค้าขาย ถ้าเป็นไปได้ควรจดยละเอียดคำนิรูปรพรรณ ลักษณะพิเศษ ราคา และถ่ายรูปเก็บไว้
4. ไม่ควรติดกลอนประตู หน้าต่าง ด้านนอก เพราะคนร้ายจะใช้เป็นห้องซังได้เป็นอย่างดี
5. ระวังคนแปลกหน้าที่มาเดินวนเวียนไปมาหลายครั้ง หรือมีท่าทางพิรุธน่าสงสัย ควรรีบแจ้ง
6. ไม่ควรอยู่ทำการค้า หรือธุรกิจ ในห้างร้าน บริษัท เพียงคนเดียว เมื่อหยิบสินค้าหรือสิ่งของจากหลังร้าน ชั้นบน หรือที่เก็บของ ควรมีผู้อยู่ดูแลหน้าร้านหรืออยู่กับลูกค้าเสมอ และควรระวังเป็นพิเศษเมื่อมีลูกค้าเข้ามาในร้านคราวละมาก ๆ
7. ควรผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง เพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาและให้ความช่วยเหลือแก่กันและกัน
8. ไม่ควรเก็บเงินสดจำนวนมาก หรือทรัพย์สินที่มีค่าไว้ในสถานที่ประกอบการค้า
9. การเปิด-ปิดสถานที่ประกอบการค้า ไม่ควรเปิดแต่เช้าตรู่หรือยังมีคอยู่ และไม่ควรรปิดจนค่ำ หรือดึกเกินไป
10. ขณะที่เปิดหรือกำลังจะปิดสถานที่ประกอบการ หากมีคนแปลกหน้ามาติดต่อกการค้า หรือธุรกิจต่าง ๆ ควรพิจารณาและระวังว่าจะเป็นคนร้าย ถ้าเป็นไปได้ควรรีบปฏิเสธในทุกเรื่องโดยอ้างว่าปิดทำการแล้ว
11. พยายามจดจำคำนิรูปรพรรณคนที่เข้ามาติดต่อ หากเป็นคนร้ายแล้วก่อเหตุขึ้นจะได้แจ้งรายละเอียดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการจับกุม
12. ไม่ควรมีแต่เพียงเด็ก หรือสตรีเท่านั้นอยู่เฝ้าดูแลสถานที่ประกอบการหรือที่พักอาศัย
13. ควรสำรวจ ประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ ของสถานที่ประกอบการค้า หรือที่พักอาศัยให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง การปิดทุกครั้งต้องใส่กลอน ใส่กุญแจอย่างแน่นหนาทุกครั้ง
14. ไม่ควรรนำสินค้าหรือเครื่องประดับที่มีราคาแพง ๆ ออกมาให้ลูกค้าเลือกหลาย ๆ แบบ หลาย ๆ ชนิดในคราวเดียวกัน
15. การจัดสถานที่ประกอบการค้า ควรให้สามารถมองเห็นได้จากภายนอก

16. เมื่อเกิดเหตุพยายามสงบสติอารมณ์ แล้วจดจำดำเนินรูปพรรณของคนร้าย การแต่งกาย อาวุธ พาหนะ เส้นทางหลบหนี
17. เมื่อเกิดเหตุควรช่วยรักษาสถานที่เกิดเหตุ จนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึง
18. อย่าพยายามจับคนร้าย โดยลำพังด้วยตนเอง เมื่อคนร้ายก่อเหตุให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบโดยเร็ว
19. วัว ควาย ในหมู่บ้านควรจัดเป็นคอกรวมและมีเวรยามดูแลรักษาตลอดคืน
20. กรณีที่มีการซื้อขาย พืชผลทางการเกษตรหรือสัตว์ที่มีมูลค่าสูงไม่ควรเก็บเงินสดไว้ที่บ้านควรใช้บริการของธนาคาร
21. การเบิกจ่ายเงินเดือนของหน่วยราชการและบริษัทห้างร้านควรเบิก จ่ายกับธนาคารในท้องที่ หากไม่มีควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเบิกเงิน และไม่ควรถูกพาไปในเวลากลางคืนกลับไปต้นเพิ่มข้อมูล
 - การป้องกันการปล้น ชิง หรือชิงทรัพย์ผู้เบิกเงินหรือนำเงินไปฝากธนาคาร
 1. การเบิกเงินหรือถอนเงินจำนวนมาก ๆ จากสถาบันการเงินควรขอเจ้าหน้าที่ตำรวจไปคุ้มกัน หรือขอความร่วมมือจากธนาคารนำส่งเงินให้ที่บ้าน
 2. การนำเงินสดจำนวนมาก ๆ ติดตัว ไม่ว่าจะเป็นการนำไปฝากธนาคารหรือถอนจากธนาคารก็ดี ควรระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่ติดตามหรือเฝ้าดูอยู่
 3. การเบิกเงินจากธนาคารเป็นจำนวนมาก ๆ ควรไปนับเงินในที่ลับตา เช่น ห้องผู้จัดการหรือติดต่อผู้จัดการให้อำนวยความสะดวก
 4. ถ้าพบรถยนต์หรือจักรยานยนต์ แล่นติดตามมา โดยผิดสังเกต หรือสงสัยว่ากำลังถูกติดตาม ให้ขับรถเข้าหาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใกล้ที่สุดทันที หรือพยายามอย่าหยุดหรือจอดหรือนำเงินออกจากรถโดยเด็ดขาด
 5. การไปเบิกหรือถอนเงิน หรือนำเงินไปฝากธนาคาร ไม่ควรกระทำในเวลาใดเวลาหนึ่งเป็นประจำ
 6. เมื่อเบิกเงินจากธนาคาร ไม่ควรใส่ถุงกระดาษของธนาคาร ควรแยกเก็บไว้หลาย ๆ แห่ง
 7. หลังจากเบิกเงินจำนวนมากและขับรถไปในที่เปลี่ยว ในซอย ที่มีมืด หรือติดไฟแดง ให้เพิ่มความระมัดระวังเป็นพิเศษ
 8. เมื่อเกิดเหตุพยายามจดจำรายละเอียด ดำเนินรูปพรรณคนร้าย การแต่งกายรวมทั้งยานพาหนะของคนร้าย และอาวุธ ตลอดจนเส้นทางหลบหนี
 9. หลังเกิดเหตุต้องพยายามรักษาร่องรอยในสถานที่เกิดเหตุไว้จนกว่าตำรวจจะมาถึง

10. หากพบเห็นคนร้ายกระทำความผิด หรือกระทำความผิดแล้วกำลังหลบหนี ให้พยายามจดจำรายละเอียดเกี่ยวกับตำหนิรูปพรรณของคนร้ายการแต่งกาย รวมทั้งยานพาหนะ อาวุธและเส้นทางหลบหนีของคนร้ายหรือรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทราบ

การป้องกันการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ถูกทำร้ายร่างกายในอาคาร สถานที่จอดรถ ในลิฟท์ ในห้องพักโรงแรม

1. เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายอันจะเกิดกับทรัพย์สินที่น่าติดตัวไป ควรจะสถานที่เปลี่ยว มืด โดยเฉพาะที่จอดรถตามอาคารที่จอดรถในเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร เป็นสถานที่เปิดโอกาสให้คนร้ายที่แอบซ่อนอยู่ อาจทำการปล้นทรัพย์ได้โดยง่าย ดังนั้นควรหลีกเลี่ยงการเดินทางในสถานที่ดังกล่าวเพียงผู้เดียวจำเป็นต้องเดิน กังงใช้ความระมัดระวัง

2. ผู้หญิงที่จะใช้ลิฟท์ แม้ว่าเป็นลิฟท์ในแฟลตที่พักของตนเอง หากท่านไปคนเดียวก่อนเข้าลิฟท์ ถ้ามีคนแปลกหน้าที่ท่าน ไม่รู้จักมาก่อนอยู่ในลิฟท์ ไม่ควรเสี่ยงใช้ลิฟท์ เพราะท่านอาจชิงทรัพย์, ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายข่มขืนได้

3. ผู้หญิงควรหลีกเลี่ยงการเดินทางลำพังในที่เปลี่ยวมืด หรือลานจอดรถกว้างใหญ่เพราะอาจมีคนร้ายหลบซ่อนและเข้าทำการชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ หรือถูกทำร้ายข่มขืนได้ ควรหาเพื่อนร่วมทางไปด้วย

4. ห้องพักตามโรงแรม เมื่อมีคนกดกริ่ง หรือเคาะประตูเรียกให้เปิดประตู ก่อนเปิดประตูให้ดูทางช่องดูภายนอกซึ่งติดอยู่กับบานประตู และก่อนจะเปิดประตูควรคล้องโซ่ประตู ห้องพักตามโรงแรม เวลาอยู่ในห้องพักให้ใส่กลอนประตูหรือล็อกกุญแจและคล้องโซ่ประตูด้วย กลับไปค้นเพิ่มข้อมูล

การป้องกันอาชญากรรมของร้านเสริมสวย

1. ระวัง คนแปลกหน้า เพราะร้านเสริมสวยส่วนใหญ่ก็จะมีแต่ขาประจำหรือคนในละแวกใกล้เคียงซึ่งเคย เห็นหน้ากันมาก่อนเท่านั้น จึงควรระวังสังเกตคนแปลกหน้าให้มากที่สุด ถึงแม้จะเป็นผู้หญิงก็ตาม

2. ถ้าพบว่ามึนงงหรือรถจักรยานยนต์ มาวิ่งวนเวียนแถวหน้าร้านให้สังเกต จดจำหมายเลขทะเบียน ลักษณะคนขับ สีรถ ยี่ห้อไว้ให้ดี

3. หากพบพฤติกรรมที่น่าสงสัย ควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันที

4. ไม่ควรรับช่างเสริมสวยที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกภายในร้านใหม่ โดยไม่ทราบประวัติมาก่อน

5. ควรจะใช้มาตรการป้องกันตนเอง อย่างน้อยที่ประตูควรติดโซ่เล็ก ๆ ขวางทางเข้าออก ไว้ป้องกันการเข้ามารวดเร็วชนิดที่ไม่ได้ตั้งตัว และสามารถแง้มดูได้

การป้องกันการจับคนไปเรียกค่าไถ่

1. อบรมลูกหลานอย่าให้หลงเชื่อคนแปลกหน้าที่มาตีสนิท
2. การดูแลบุตรหลาน อย่าปล่อยให้ยู่ตามลำพังโดยไม่สนใจ
3. การรับคนใช้ควรทำประวัติ ถ่ายรูปไว้ และควรเป็นบุคคลที่รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน ซึ่งสามารถไว้วางใจได้

4. อบรมสั่งสอนบุตรหลานอย่าให้ไปไหนกับผู้ใดโดยเด็ดขาดถึงแม้จะอ้างว่าบิดามารดาให้มารับก็ตาม

5. ผู้มีฐานะทางการเมืองมั่นคง ควรระมัดระวังในการเดินทาง
6. เมื่อสงสัยหรือพบเหตุให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที

การป้องกันการถูกข่มขืนหรือกระทำอนาจาร

1. อย่าแต่งตัวด้วยเสื้อผ้าที่ยั่วยวนอารมณ์ชาย
 2. ผู้หญิงไม่ควรไปไหนมาไหนตามลำพังคนเดียวในเวลากลางคืน
 3. พยายามหลีกเลี่ยงงานราตรีสโมสรต่าง ๆ นอกจากจะมีญาติคอยรับส่ง
 4. อย่าไปไหนมาไหนกับคนที่ไม่สนิท
 5. เมื่อมีความจำเป็นที่จะออกไปนอกบ้านในยามค่ำคืน ควรบอกให้ทางบ้านทราบว่าจะไปไหน ไปพบใคร ไปอย่างไร และกลับเมื่อใด และควรพกบัตรประจำตัวประชาชนไปด้วยทุกครั้ง
- เมื่อท่านออกนอกบ้าน

การป้องกันการหลอกลวงผู้หญิง

1. อย่าหลงเชื่อคนแปลกหน้าที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
2. อย่าหลงเชื่อคำชักชวนโดยเห็นแก่ตำแหน่งหรือรายได้ดี
3. อย่าดื่มสุราหรือของมีเมาทุกชนิด
4. ไม่ควรไปไหนมาไหนกับผู้ชายที่ไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว
5. สุภาพสตรีไม่ควรเดินไปไหนมาไหนในที่เปลี่ยว
6. อย่าเป็นคนหลงเชื่อมีค่านิยมเกี่ยวกับรูปร่าง การแต่งกายหรือฐานะของบุคคล
7. ควรให้การอบรมแก่บุตรหลาน เพื่อให้ทันเล่ห์เหลี่ยมของคนร้าย

การป้องกันการถูกหลอกลวงโดยการจัดหางาน

1. อย่าหลงเชื่อง่าย ๆ ควรตรวจสอบหรือสอบถามเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้แน่ชัดเสียก่อน
2. เมื่อทราบเรื่องทำนองนี้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที

3. ไม่ควรจ่ายเงินไปก่อน หากจำเป็นควรทำหนังสือสัญญาโดยทำต่อเจ้าพนักงาน หรือมี
คนค้ำประกันเพื่อเป็นหลักฐาน ควรปรึกษาผู้มีประสบการณ์ในเรื่องนี้

4. พยายามจดจำคำนิรูปพรรณของกรรไกร เพื่อสามารถแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้
สะดวกในการติดตาม ควรติดต่อกับสำนักงานจัดหางาน

5. ควรติดต่อกับบริษัทที่จัดหางานที่ถูกต้องตามกฎหมายซึ่งกรมแรงงานรับรอง กรณี
สงสัยควรสอบถามแรงงานจังหวัด

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อมูลเกี่ยวกับการ
ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของ
ประชาชน ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดทั้งหมดมา กำหนดตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ใน 2 ด้าน ได้แก่ 1. การมีส่วนร่วมในการ
ป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ 2. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือ
สนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ โดยสามารถให้ความหมายได้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม ได้แก่
การระมัดระวัง และป้องกันตนเองให้ห่างไกลจากความเสี่ยงที่จะเกิดอาชญากรรมทั้งจากที่บ้านของ
ตนเองและจากสถานที่สาธารณะ

2. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ได้แก่
การมีพฤติกรรมในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการสอดส่องดูแล แจ้งเบาะแส หรือเหตุการณ์ผิดปกติให้
เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการรักษาความ
สงบเรียบร้อยที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้น และให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเมื่อมีการร้องขอ

ข้อมูลทั่วไปของสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

ประวัติความเป็นมา

เดิมสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2452 (รศ.128) เป็นเพียงสถานี
ตำรวจภูธรกิ่งอำเภอสระแก้ว ตั้งอยู่บริเวณบ้านเนินกลอย ริมถนนสุวรรณศร ต่อมาปี 2515 กรมทาง
หลวงแผ่นดิน ได้ขยายถนนสุวรรณศรเพื่อปรับสภาพพื้นผิวถนน จึงย้ายมาปลูกสร้างสถานี
ตำรวจภูธรอำเภอสระแก้ว แห่งใหม่ จนได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นสถานีตำรวจภูธรอำเภอเมือง
สระแก้ว เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2536 พร้อมกับการสถาปนาจังหวัดสระแก้ว

ปัจจุบันตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว เลขที่ 120 ถนนเทศบาล 19 อำเภอเมือง
จังหวัดสระแก้ว มีพื้นที่รับผิดชอบ 674.12 ตารางกิโลเมตร ใช้ที่ราชพัสดุ เนื้อที่ 9 ไร่เศษ มีจำนวน

ประชากรในความรับผิดชอบ 57,343 คน เป็นชาย 28,725 คน เป็นหญิง 28,618 คน มีพื้นที่รับผิดชอบ 4 ตำบล 3 เทศบาล ได้แก่ 1. ตำบลสระแก้ว (10 หมู่บ้าน) 2. ตำบลสระขวัญ (20 หมู่บ้าน) 3. ตำบลท่าเกษม (12 หมู่บ้าน) 4. ตำบลศาลาลำดวน (15 หมู่บ้าน) 5. เทศบาลเมืองสระแก้ว 6. เทศบาลตำบลท่าเกษม และ 7. เทศบาลตำบลศาลาลำดวน อาณาเขต ทิศเหนือ ติดต่อกับ สภ.ปางสีดา ทิศใต้ ติดต่อกับ สภ.เขาคกรรจ์ ทิศตะวันออก ติดต่อกับ สภ.วัฒนานคร ทิศตะวันตกติดต่อกับ สภ.เขาสิงห์โต อำเภอเมือง จังหวัดสระแก้ว และสภ.วังตะเคียน กับ สภ.กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี

การปฏิบัติตามแผนนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ปฏิบัติตามแผนนโยบายสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนี้

1. มุ่งมั่นรักษาความมั่นคงของประเทศชาติและราชบัลลังก์ โดยดำเนินการในทุกรูปแบบ เพื่อเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ และธำรงไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตลอดจนสนับสนุนและนำแนวทางตามกระแสพระราชดำริส และโครงการพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติให้บังเกิดผลตามพระราชประสงค์อย่างจริงจังและรวดเร็วที่สุด

2. พัฒนาบุคลากรของข้าราชการตำรวจในสังกัด โดยเฉพาะการให้ความสำคัญในการฝึกอบรม เพื่อให้ข้าราชการตำรวจมีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ความสามัคคี และจิตสำนึกที่รับผิดชอบต่อตนเองและสังคมส่วนรวม ตลอดจนจัดหาและส่งเสริมให้ข้าราชการตำรวจได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม และเพียงพอต่อการปฏิบัติภารกิจในหน้าที่ของผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ได้อย่างมั่นคงและมีศักดิ์ศรี

3. พัฒนาสถานีตำรวจ และหน่วยปฏิบัติงานหลักให้มีความพร้อมในการบริการประชาชน เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของสถานีตำรวจ โดยเน้นการพัฒนางานบริการบนสถานีตำรวจ งานอำนวยความสะดวก งานสืบสวนสอบสวนและข้อมูลท้องถิ่น งานสายตรวจ ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม งานประชาสัมพันธ์ ชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ งานจราจร ตลอดจนกระจายกำลังตำรวจออกไปปฏิบัติงานในพื้นที่ ในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุด

4. ปรับปรุงพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของสถานี ระบบการบริหารงานบุคคลของสถานี โดยยึดหลักคุณธรรม เพื่อเสริมสร้างขวัญกำลังใจ และเป็นหลักประกันแห่งความมั่นคงก้าวหน้าในการรับราชการตำรวจที่มีความรู้ความสามารถและความประพฤติดี โดยกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลไปยังแผนกต่าง ๆ ในสังกัด เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทุกระดับมีส่วนร่วมในการบริหารงานบุคคลและมีเอกภาพในการปกครองบังคับบัญชา และเพื่อให้ทุกแผนกงานสามารถปกครองบังคับบัญชา ควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตามอำนาจหน้าที่อย่างมี

ประสิทธิภาพ และประพฤตินอยู่ในกรอบวินัย เป็นที่รักใคร่ศรัทธาของประชาชนให้ ดำรงเป็นที่พึ่งของประชาชน อย่างแท้จริง

5. เร่งรัดการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม โดยเฉพาะคดีอุกฉกรรจ์ และทะเลื่อนขวัญ คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สิน อาชญากรรมที่เป็นขบวนการและการกระทำผิดของคนร้ายข้ามชาติ โดยเน้นการโจรกรรมธนาคาร ร้านทอง อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ตลอดจนปราบปรามและกวาดล้างอาวุธปืนเถื่อน อาวุธสงคราม และวัตถุระเบิดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง พร้อมทั้งเข้มงวดกวดขัน และปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายที่เป็นเงื่อนไข หรือปัจจัยเป็นสาเหตุนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม เช่น บ่อนการพนัน เครื่องจักรกลไฟฟ้า (ตู้ม้า) โสเภณีเด็ก การบังคับค้าประเวณี สถานบริการผิดกฎหมาย แหล่งผลิตหรือจำหน่ายเอกสารวัตถุและสิ่งพิมพ์ลามกอนาจาร

6. ดำเนินการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดทุกประเภท โดยเฉพาะยาบ้า และสารออกฤทธิ์ต่อจิต ประสาทอื่น ๆ โดยให้ดำเนินการทั้งด้านการสืบสวนปราบปรามแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เสพลด ละ เลิกการใช้ยาเสพติดและการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดทุกประเภท เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกแห่งการปฏิเสธยาเสพติด อันจะเป็นภูมิคุ้มกันของแต่ละบุคคลและชุมชนให้พ้นจากยาเสพติด รวมทั้งจัดข้าราชการหรือผู้มีอิทธิพลที่พัวพันเกี่ยวข้อง รู้เห็นเป็นใจ หรือได้รับประโยชน์เกี่ยวกับยาเสพติดอย่างเฉียบขาด

7. พัฒนางานชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ เพื่อเสริมงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม โดยแสวงหาความร่วมมือและเปิดโอกาสให้ประชาชนและชุมชนองค์กรประชาชน องค์กรภาคเอกชน ลูกเสือชาวบ้าน ในพระบรมราชานุเคราะห์ กลุ่มพลังมวลชน นักวิชาการ สื่อมวลชน ส่วนราชการและทุกหน่วยงานในพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลข่าวสาร ส่งเสริม สนับสนุน กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม และยาเสพติดร่วมกัน

8. มุ่งลดอุบัติเหตุบนท้องถนน โดยประสานการปฏิบัติกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรณรงค์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจ ปลูกฝังวินัยการจราจรแก่ผู้ใช้รถใช้ถนน และประชาชนทั่วไป เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด และมีส่วนร่วมในการจัดและแก้ไขปัญหาจราจร พร้อมทั้งบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยเฉพาะในด้านการติดตั้งป้ายสัญญาณไฟจราจรและปรับปรุงผิดกรจราจร

9. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่ และวิทยาการตำรวจมาใช้ประโยชน์ในงานของสถานีให้มากยิ่งขึ้น โดยเน้นการวางแผน และพัฒนาการรองรับเทคโนโลยีในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งการนำอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้วยการจัดทำระบบสารข้อมูลสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงฐานข้อมูลในระดับต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

เพื่อให้สามารถใช้งานและเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติการกิจของสถานีตำรวจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การดำเนินการตามโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน
ด้านการบริการทั่วไป

1. ได้จัดรวมงานบริการประชาชนไว้ ณ จุดเดียวกัน (One stop service) อย่างสวยงาม ชัดเจน และเหมาะสม
 2. ได้จัดพนักงานสอบสวนที่วางเวรสอบสวน เป็นผู้ควบคุมการปฏิบัติงานสำหรับการบริการประชาชน
 3. ได้ปิดป้ายแสดงหน้าที่ของแต่ละฝ่ายไว้อย่างชัดเจน และครบถ้วน เช่น ร้อยเวร เสมียนประจำวัน เป็นต้น
 4. ได้จัดเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ ไว้สำหรับบริการประชาชนตลอดเวลาราชการ โดยใช้คำพูดที่ชัดเจน ชัดคำ ตามแบบที่กำหนด
 5. ให้จัดโต๊ะสำหรับกรอบบัตรร้องด้วยตนเอง และเตรียมแบบฟอร์ม คำร้องขอ อนุญาตต่าง ๆ พร้อมทั้งมีตัวอย่างประกอบ ไว้คอยบริการประชาชนที่มาติดต่อราชการ
 6. ได้จัดทำป้ายระบุประเภทของงาน พร้อมทั้งป้ายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ประจำ แสดงคไว้อย่างชัดเจน และใช้สื่อประชาสัมพันธ์ การให้บริการประชาชนทราบ โดยเปิดเผยและชัดเจน
 7. ได้ติดป้ายประกาศขึ้นตอนระยะเวลาบริการประชาชน ตามแบบที่กำหนดไว้ที่เห็นได้ชัดเจน
 8. ได้กำหนดหมายเลขโทรศัพท์ เฉพาะใช้โทรเข้าสำหรับการแจ้งเหตุไว้ 2 หมายเลข และจัดทำเป็นสติ๊กเกอร์ ติดประกาศไว้ตามที่สาธารณะต่าง ๆ
 9. ได้จัดเจ้าหน้าที่สื่อสารปฏิบัติหน้าที่ตลอดเวลา และได้เพิ่มขีดความสามารถและขยายเครือข่ายวิทยุ สามารถติดต่อ ประสานกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้
 10. ได้จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาใช้บริการ เช่นที่นั่งทั้งภายในและภายนอกสถานี, ศาลาที่พัก, น้ำดื่ม และตู้โทรศัพท์สาธารณะ ทั้งแบบใช้การ์ดและใช้เหรียญ
 11. จัดให้มีบริการประชาชนในย่านชุมชน โดยใช้ที่ทำการตำรวจชุมชนประจำตำบล เป็นที่ให้บริการ
 12. มีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน โดยมีผู้รับฟังความคิดเห็น พร้อม ประเมินผลการปฏิบัติงานไว้เป็นระยะ ๆ
- ด้านการอำนวยความสะดวกธรรมชาติธรรมทางอาญา

1. มีการตรวจสำนวนของพนักงานสอบสวนทุกนายภายใน 48 ชั่วโมง และขออนุมัติขยายเวลาการสอบสวนในกรณีสำนวนไม่เสร็จสิ้นตามกำหนดทุกคดี

2. มีการจัดทำสมุดควบคุมหมายเรียกพยาน สมุดควบคุมคำสั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการ สมุดควบคุมคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปฟ้องหรือส่งดำเนินรูปพรรณผู้ต้องหาของพนักงานอัยการไว้อย่างเป็นระบบ

3. ได้จัดเตรียมสถานที่สำหรับชี้ตัวผู้ต้องหา และสอบสวนสตรี เด็ก และเยาวชนไว้อย่างชัดเจน

ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. มีการจัดทำสมุด อบรม ชี้นำ หรือสมุดปล่อยแถว หรือกำหนดเขตตรวจ ชุด ว.10 และมีการลงชื่อเข้า-ออก และมีหัวข้อการอบรม การตรวจระเบียบวินัย การปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ

2. มีข้อมูลอาชญากรรมจากสายตรวจ มาประกอบแผนการตรวจ

3. มีสมุดปล่อยแถวสำหรับใช้อบรมสายตรวจ

4. รอง ผกก.(ป.)ฯ ได้จัดทำสมุดบันทึกสำหรับประชุมสายตรวจ และบันทึกด้วยตนเอง

5. มีการกำหนดแผนการตรวจของสายตรวจทุกสายไว้อย่างชัดเจน

6. มีการรวบรวมผลการตรวจไว้ทุกเดือน

7. นายตำรวจระดับตั้งแต่ สว.ขึ้นไป มีการตรวจสอบการปฏิบัติของสายตรวจผู้ยามอย่างสม่ำเสมอ

8. มีการรวบรวมคำสั่ง แผนการปฏิบัติ สถิติ และผลการปฏิบัติไว้อย่างเป็นระบบ

9. มีการจัดนายตำรวจ 1 นาย และชั้นประทวน 10 นาย ไว้ปฏิบัติหน้าที่ชุมชนสัมพันธ์

10. มีการกำหนดแผนการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจนสามารถตรวจสอบได้

11. มีการสรุปผลการปฏิบัติไว้เป็นรายเดือน

12. มีการแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนนอกเหนือจากที่ ตร.กำหนด

13. มีการจัดทำสมุดรับแจ้งเหตุไว้ประจำผู้ยามทุกคู่

14. มีการตั้งผู้ยามสายตรวจ จำนวน 4 คู่ประจำในแต่ละตำบล

15. มีการจัดทำแผนประทุษกรรมของคนร้าย

16. มีการจัดทำเพิ่มบุคคลพัน โทษ ที่อยู่ในพื้นที่ไว้อย่างเป็นระบบ

17. มีการจัดทำเพิ่มบุคคลพัน โทษ ที่อยู่ในพื้นที่ไว้อย่างเป็นระบบ

18. มีการรวบรวมหมายจับ โดยสรุปแยกเป็นปี ๆ ไว้

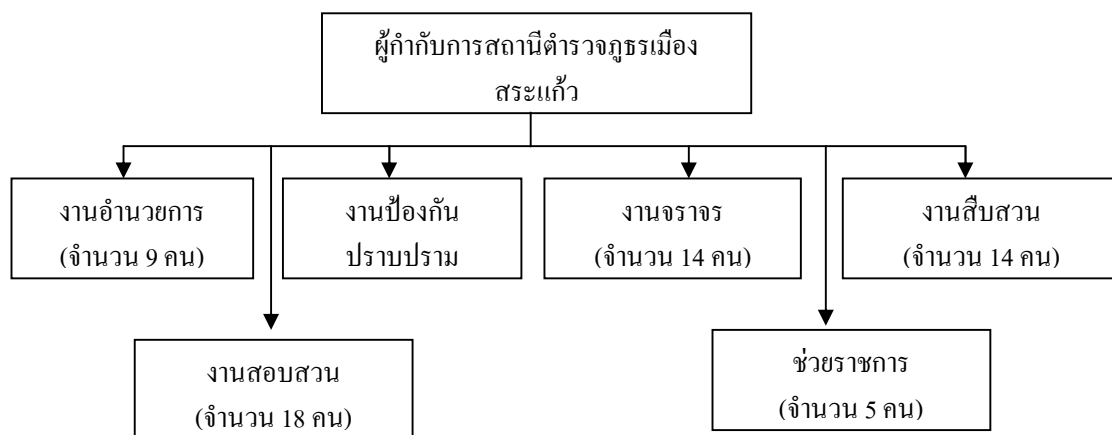
19. มีการเร่งรัดจับกุมคดีค้างเก่าอย่างสม่ำเสมอ

20. มีการจัดทำระบบข้อมูลบุคคล และสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับอบายมุขไว้เป็นปัจจุบัน

21. มีการจัดทำข้อมูลบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดไว้อย่างเป็นปัจจุบัน
 22. มีแผนการปฏิบัติให้ชุมชนชนสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโทษภัยของยาเสพติดในสถานศึกษา และชุมชนต่าง ๆ เป็นประจำทุกปี
 23. มีการจัดทำแผนที่เขตรับผิดชอบ
 24. มีการจัดทำนาฬิกาอาชญากรรม
 25. มีการจัดทำผังสถานภาพอาชญากรรมเปรียบเทียบระหว่างปีไว้เป็นปัจจุบัน
 26. มีการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลท้องถิ่นตามคำสั่ง ตร.ใหม่
 27. มีการจัดทำแผนประทุษร้ายต่อทรัพย์สินไว้ 5 แผน
 28. มีการซักซ้อมแผนเป็นประจำทุก 2-3 เดือนต่อครั้ง
- ด้านควบคุมและจัดการจราจร
1. ให้จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร รับผิดชอบควบคุมการจราจร ในบริเวณทางร่วมทางแยกหน้าสถานศึกษา อ่านชุมชน และจุดต่าง ๆ ที่มีปัญหาการจราจร ไว้ประจำแต่ละช่วงเวลา
 2. ได้จัดสายตรวจจราจร ไว้คอยช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกและแก้ไขปัญหาจราจร
 3. สารวัตรจราจร มีการอบรม กวดขัน ความประพฤติและระเบียบวินัย มอบหมายภารกิจ เป็นประจำทุกวัน
 4. มีการจัดทำ สมุดควบคุมการเบิกใบสั่งจราจร สถิติการจับกุมความผิดจราจร การเสียค่าปรับการจัดเก็บใบอนุญาตขับขี่ไว้้อย่างเป็นระบบ
 5. มีการจัดทำโครงการเผยแพร่ความรู้ ปลูกฝังวินัยการจราจรในสถานศึกษา การฝึกอบรมอาสาจราจร ตามหลักสูตรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นประจำทุกปี
 6. มีการประชาสัมพันธ์การใช้เส้นทางให้ประชาชนรับทราบ เพื่อความปลอดภัยและความสะดวกรวดเร็วในการใช้รถใช้ถนน
 7. มีการออกแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจราจร
 8. มีการประสานงานกับหน่วยที่เกี่ยวข้องเพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุด้านการประชาสัมพันธ์และแสวงหาความร่วมมือจากประชาชน
1. ได้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่มีความรู้ ความสามารถ มีบุคลิก กริยาท่าทางและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ไว้คอยบริการประชาชน
 2. มีการจัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ แสดงผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ให้ประชาชนได้เห็นอย่างชัดเจน

3. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบเกี่ยวกับภารกิจและผลการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยจัดรายการที่สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดสระแก้ว ทุกวันจันทร์ ตั้งแต่เวลา 09.00น. – 09.30 น.
 4. จัดผู้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน ไร่อย่างเหมาะสม
 5. มีการสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน รวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนในการปฏิบัติงาน
- ด้านการปรับปรุงสถานที่ทำการและสภาพแวดล้อม
1. มีการจัดทำป้ายแสดงเส้นทางไปสถานีตำรวจทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ
 2. ติดป้ายแสดงเขตรับผิดชอบ ของสถานีตำรวจ ที่ติดกับพื้นที่ใกล้เคียงทั้ง 4 ด้าน คือ เขตติดต่อ สภ.วัฒนานคร สภ.เขาฉกรรจ์ สภ.โคกอีหลุง สภ.เขาสิงโตและ สภ.กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี
 3. จัดทำผังการใช้พื้นที่เป็นปัจจุบัน
 4. จัดที่จอดรถสำหรับประชาชนที่มาติดต่อราชการ รถยนต์ และรถจักรยานยนต์ ของทางราชการ ไร่อย่างเป็นส่วน
 5. จัดให้มีที่ทิ้งขยะ ไร่ตามจุดต่าง ๆ รอบสถานีตำรวจ
 6. จัดสถานที่เก็บรักษารถของกลาง และรถที่เกิดอุบัติเหตุ ไร่อย่างเป็นส่วน
 7. จัดทำผังรูปถ่ายของผู้บังคับบัญชา ระดับ บก.จนถึง ตร. รูปถ่ายพร้อมป้ายรายชื่อผู้บังคับบัญชาและ กต.ตร.สภ. และป้ายรายชื่อพร้อมรูปถ่ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกสายงาน ไร่อย่างชัดเจนและเป็นปัจจุบัน
 8. มีการดูแลรักษาความสะอาดและตกแต่งสถานที่ภายนอกให้สวยงามตลอดเวลา
 9. มีการรักษาความสะอาดและจัดระเบียบสำนักงานภายในสถานีตำรวจ ไร่อย่างเป็นส่วนระเบียบเรียบร้อยตลอดเวลา
 10. จัดให้มีกิจกรรม Big cleaning day เดือนละครั้ง
- ด้านการบริหารงานและปกครองบังคับบัญชา
1. มีการจัดทำนโยบายของตำรวจเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ ให้เห็นอย่างชัดเจน
 2. มีการกวาดขัน อบรมผู้ใต้บังคับบัญชา ให้ประพฤติตนเคร่งครัดอยู่ในระเบียบวินัยและอุดมคติของตำรวจ
 3. มีการจัดแบ่งกลุ่มการปกครองบังคับบัญชา ตามคำสั่ง ตร.ที่ 1212/2537 ลงวันที่ 1 ตุลาคม 2537 ไร่อย่างชัดเจนและเป็นปัจจุบัน

4. มีการมอบรางวัลให้แก่ครอบครัวตำรวจที่มีรูปแบบการดำรงชีวิตที่ดีงาม โดย กต.ตร.สภ.เป็นผู้พิจารณาคัดเลือก
 5. มีการดูแลสิทธิประโยชน์ของข้าราชการตำรวจ และจัดสวัสดิการต่าง ๆ เช่น อาคารที่พักอาศัยร้านค้าสวัสดิการ และประกอบอาชีพเสริมของข้าราชการตำรวจตลอดเวลา
 6. จัดให้มีการฝึกเป็นประจำทุกสัปดาห์ (ทุกวันพุธ)
 7. มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างหรือพัฒนาให้เกิดทัศนคติที่ดีต่ออาชีพตำรวจ เช่น สายตรวจจักรยาน โดยใช้ตำรวจบ้านร่วมกับตำรวจสายตรวจ และการตัดผมฟรีให้กับเด็กและประชาชน เป็นต้น
 8. ได้จัดทำแผ่นป้าย วินัย และอุดมคติของตำรวจ ไว้อย่างชัดเจน
 9. มีการตรวจ การต่างเครื่องแบบของข้าราชการตำรวจทุกคน ที่ปฏิบัติหน้าที่บนสถานีตำรวจเป็นประจำ
 10. มีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับความประพฤติและระเบียบวินัยของข้าราชการตำรวจทุกสัปดาห์ ตามหนังสือสั่งการที่ 0601 (ปป) /384 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2540 โดย ผู้กำกับเป็นผู้ประชุมชี้แจง และมีการบันทึกรายงานการประชุมไว้เป็นหลักฐาน
 11. มีการส่งเสริมการออกกำลังกาย โดยจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การเล่นกีฬา พร้อมทั้งจัดการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเป็นประจำ
 12. ได้มีการลงทัณฑ์ข้าราชการตำรวจ ที่ประพฤติไม่สมควรและกระทำผิดกฎหมายอย่างเป็นธรรมและมีหลักฐานสามารถตรวจสอบได้
4. โครงสร้างการบริหารงาน
- ตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว มีโครงสร้างการบริหารงาน ดังนี้

ภาพที่ 1 โครงสร้างบริหารงานสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

ที่มา: งานอำนวยการตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว (2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริพร ลือวิภาสกุล (2550) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อตำรวจกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือนที่พักอาศัยอยู่ในเขตเทศบาลและหัวหน้าครัวเรือนที่พักอาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม รวมทั้งสิ้น 400 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการวิจัยคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลให้สถิติ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อยู่ในระดับปานกลาง

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ เพศ อายุ และรายได้ของหัวหน้าครัวเรือน ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คือ อาชีพ ระดับการศึกษา เขตที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในชุมชน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรม

3. ทศนคติต่อตำรวจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เจษฎา กุมรา (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ ป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 397 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการเชฟเฟ (Scheffe') ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมีส่วนร่วมมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในกิจกรรมทั่วไปมากที่สุด รองลงมาคือ มีส่วนร่วมใน โครงการต่าง ๆ ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ เขต ที่อยู่อาศัย ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน และการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับอาชญากรรมต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในด้าน โครงการต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประชาชนที่มีระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในด้านกิจกรรมทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี เพื่อทราบปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี และเพื่อหาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มประชาชนทั่วไปที่มีภูมิลำเนาและพักอาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี จำนวนทั้งสิ้น 14,068ครัวเรือน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 ครัวเรือน และกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 161 คน วิธีการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ 1. ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารทางราชการ และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม 2. เก็บ

รวบรวมข้อมูลจากประชาชนและกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม 3. จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเพียร์สัน ไคสแควร์ ค่าครามอร์วี ค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของกลุ่มประชาชนทั่วไป ภาวรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม อยู่ในระดับมาก แต่ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมอยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวม และรายด้าน

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มประชาชนทั่วไปในภาพรวม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา การมีตำแหน่งในหมู่บ้านหรือชุมชน และรายได้ต่อเดือน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้าน เพศ สถานภาพการสมรส อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของกลุ่มกำนันและ ผู้ใหญ่บ้าน ในภาพรวม ได้แก่ อายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยด้าน เพศ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน คือ การส่งเสริมบทบาทของประชาชนให้มีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการป้องกันอาชญากรรม โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันอาชญากรรมขึ้นในแต่ละตำบล เพื่อทำการศึกษา วิเคราะห์ กำหนดแนวทางในการป้องกันอาชญากรรม และการประเมินผล โดยใช้ทรัพยากรและบุคลากรจากทุกภาคส่วนที่มีอยู่ในแต่ละตำบลมาบูรณาการร่วมกันในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันอาชญากรรม ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจควรเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชนร่วมกับประชาชนให้มากขึ้น มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ ในท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมและการแจ้งข้อมูลข่าวสารอาชญากรรม และมีการจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมแก่ประชาชนในแต่ละตำบล

อุทิศ แสงสว่าง (2551) ศึกษาเรื่อง ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี มีวัตถุประสงค์ คือ ศึกษาความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ศึกษาความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจเขตพื้นที่

รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี ซึ่งเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่ม คือ ประชาชนจำนวน 369 คน และเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี พบว่า ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และการให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมประชาชนส่วนใหญ่ไม่เคยประสบภัยจากโจรผู้ร้าย คิดเป็นร้อยละ 83.20 โดยวิธีการในการป้องกันอาชญากรรมใช้วิธีการเลี้ยงสุนัข ไว้เฝ้าบ้านเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 73.20 ทศนคติของประชาชนในการให้ความร่วมมือป้องกันอาชญากรรมหลังจากกระทำผิด ประชาชนมีความสนใจข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันการเกิดและการปราบปรามอาชญากรรมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.44 ประชาชนมีความมั่นใจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 75.61

2. ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี พบว่า ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม และการให้ความร่วมมือในการป้องกันอาชญากรรม โดยทั่วไปประชาชนในเขตพื้นที่รับผิดชอบสถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี มีความระมัดระวังที่จะป้องกันอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับตัวเองและครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 52.00

ชัยรัตน์ เถลิ้มโชคชัย (2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอกะลา จังหวัดระยอง มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบล ปังจัญที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบล และศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ จำนวน 373 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-Test การทดสอบค่า F-test และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ของเซฟเฟ้ (Scheffe')

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลโดยรวม พบว่า การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการปราบปราม (ค่าเฉลี่ย 3.09) รองลงมาด้านการป้องกันทรัพย์สิน (ค่าเฉลี่ย 2.73) ด้านแนวทางการป้องกันอาชญากรรม (ค่าเฉลี่ย 2.66) ด้านการแจ้งข่าวสาร (ค่าเฉลี่ย 2.57) อันดับสุดท้าย ด้านการประเมินผลการปราบปราม (ค่าเฉลี่ย 2.24)ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่เขตเทศบาลตำบล โดยภาพรวมและรายด้านที่มีปัจจัยด้าน เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ความรู้ ความเข้าใจ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ ของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยตรง ประชาชนไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 52.28 รองลงมา ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันส่วนใหญ่ไม่มีเวลาในการเข้าร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม คิดเป็นร้อยละ 29.76 และประชาชนยังไม่มีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คิดเป็นร้อยละ 17.96

รัฐศักดิ์ จันปุม (2554) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และศึกษาข้อเสนอแนะในกาส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ ได้แก่ ตำบลป่าไร่ และตำบลเหล่าหมี อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร รวม 390 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษา พบว่า

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมสูงสุดคือการให้ความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสาร รองลงมาคือการเป็นพลเมืองดี และด้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมต่ำสุดคือการมีส่วนร่วมในโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

2. ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอคอนสาร จังหวัดมุกดาหาร ที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านการเป็นพลเมืองที่ดี ได้แก่ ควรมีการให้ขวัญและกำลังใจสำหรับประชาชนที่ทำความดี ควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านการป้องกันอาชญากรรมให้กับประชาชน และตำรวจควรไปพบปะประชาชนในหมู่บ้านต่าง ๆ

2.2 ด้านการให้ความร่วมมือด้านข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ ควรมอบรางวัลให้ประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสาร ควรมีการยกย่องชมเชยประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณชน และควรมีการอบรมให้ความรู้ด้านการแจ้งเบาะแสคนร้าย การป้องกันตนเองจากอาชญากรรม

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมในโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ได้แก่ ควรมีการอบรมโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม และควรมีการให้ขวัญและกำลังใจสำหรับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม

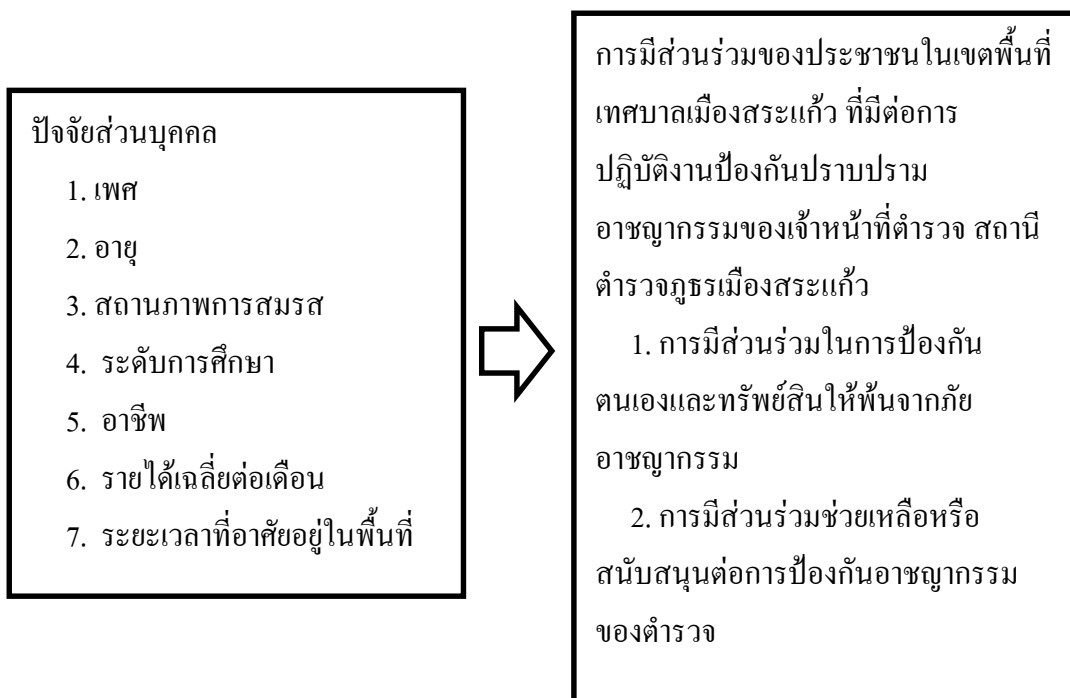
2.4 ด้านการมีส่วนร่วมในโครงการตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ได้แก่ ควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ ควรมีการอบรมโครงการตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ และควรมีการให้ขวัญและกำลังใจสำหรับประชาชนที่เข้าร่วมโครงการตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรมของประชาชน ผู้วิจัยได้บูรณาการแนวคิดทั้งหมดมา กำหนดตัวแปรตาม ได้แก่ การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ใน 2 ด้าน ได้แก่ 1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ 2. การมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ส่วนตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบไปด้วย เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังภาพ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล วิธีการดำเนินการศึกษา มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 17,405 คน (ข้อมูลประชากร ณ เดือน พฤศจิกายน 2557 ของเทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว) โดยผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการคำนวณขนาดตัวอย่างด้วยวิธีการใช้สูตรการคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 5% มี (ไพฑูรย์ โปธิสว่าง, 2556, หน้า 167) แสดงวิธีการคำนวณ ดังนี้

สูตรการคำนวณ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ

$$n = \text{กลุ่มตัวอย่าง}$$

N = ประชากรทั้งหมด

e = ค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ระดับ .05

เมื่อนำมาแทนค่าในสูตร จะได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{17,405}{1 + 17,405 * .0025}$$

$$n = 391.01$$

$$n = 392$$

ผลการคำนวณ จึงกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 392 คน เมื่อได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างแล้วดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional stratified random sampling) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{คำนวณตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = \frac{\text{จำนวนขนาดตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชุมชน}}{\text{จำนวนประชาชนทั้งหมด}}$$

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับ ที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากร	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง
1	เนินสมบุรณ์(ชุมชนเมืองย่อยที่ 5)	1,202	27
2	บ้านใหม่คลองหินปูน	566	13
3	บ้านคลองจาง	1,801	41
4	ศูนย์การค้าสระแก้วเมืองทอง	740	17
5	บ้านสระแก้ว-สระขวัญ	1,020	23
6	หนองนกเขา พิทีที	943	21
7	บ้านรัตนะ 1	1,175	26
8	บ้านโคกกำนัน	719	16

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ชื่อชุมชน	จำนวนประชากร	ประชากร กลุ่มตัวอย่าง
9	บ้านรัตนะ 2	1,228	28
10	หลังสุขศาลา	1,527	34
11	คำเจริญ	518	12
12	หนองนกเขาฝั่งซ้าย	605	14
13	บ้านชาติเจริญ	1,104	25
14	ตลาดสระแก้ว	1,490	34
15	บ้านลัดกระสัง	340	8
16	บ้านหนองเสม็ดเหนือ	219	5
17	บ้านคลองนางชิง	124	3
18	เฉลิมพระเกียรติ ร.9	346	8
19	บ้านเอื้ออาทร	600	14
20	บ้านสระแก้ว-สระขวัญ 2	1,138	26
รวม		17,405	392

หลังจากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) โดยสุ่มแบบจับสลาก เพื่อแจกแบบสอบถามตามจำนวนที่ได้สุ่มไว้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชากรที่ศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และและระยะเวลาการอาศัย อยู่ในพื้นที่ รวม 7 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำนวน 20 ข้อ ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่า ดังนี้ (ไพฑูรย์ โปธิสว่าง, 2556, หน้า 262,358)

ระดับมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างเครื่องมือดำเนินการดังนี้

- ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามปฏิบัติการเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- นำแบบร่างสอบถามนำเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสมของเครื่องมือ
- นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรง และความถูกต้องของเนื้อหา ตลอดจนความชัดเจนและการใช้ภาษาที่เหมาะสมของข้อคำถาม ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินความสอดคล้องกำหนดค่าตัวเลข ดังนี้

ค่า +1	หมายถึง	สอดคล้อง
ค่า 0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ค่า -1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- ผศ. ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง
หัวหน้าภาควิชาคณะรัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
- ร.ต.อ.ดร.วิเชียร ตันศิริคงคล
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์
2. นำแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถาม รวมทั้งการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 แบบสอบถามแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ใช้เกณฑ์และแปลความหมาย อยู่ในรูปแบบของคะแนนเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ และหาความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (ไพฑูริย์ โพธิสว่าง, 2556, หน้า 360)

$$\begin{aligned} \text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= .80 \end{aligned}$$

ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 มีส่วนร่วมในระดับมากที่สุด

ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 มีส่วนร่วมในระดับมาก

ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.61-3.40 มีส่วนร่วมในระดับปานกลาง

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.81-2.60 มีส่วนร่วมในระดับน้อย

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 มีส่วนร่วมในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับงานวิจัยด้านสังคมศาสตร์ วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา คือ นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) คำนวณเป็นค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. วิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ t- Test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจากกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กรณีพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 392 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม แจกและเก็บข้อมูลได้เต็มจำนวนร้อยละร้อย สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที และความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD แบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนประชาชนทั้งจำนวน
n	แทน	จำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยมากกว่า 2 กลุ่ม

<i>P</i>	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

นำเสนอจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน ซึ่งผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
1.	ชาย	199	50.77
2.	หญิง	193	49.23
รวม		392	100.00
อายุ			
1.	ต่ำกว่า 30 ปี	125	31.89
2.	30-35 ปี	70	17.86
3.	36-40 ปี	53	13.52
4.	40 ปีขึ้นไป	144	36.73
รวม		392	100.00
สถานภาพการสมรส			
1.	โสด	164	41.84
2.	สมรส	197	50.26
3.	หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	31	7.90
รวม		392	100.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
1. ไม่ได้เรียนหนังสือ	23	5.87
2. ประถมศึกษา	32	8.16
3. มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย	179	45.66
4. อนุปริญญา	60	15.31
5. ปริญญาตรี	89	22.70
6. สูงกว่าปริญญาตรี	9	2.30
รวม	392	100.00
อาชีพ		
1. เกษตรกรรม	42	10.71
2. รับจ้าง	63	16.07
3. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	48	12.24
4. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	111	28.32
5. ลูกจ้างบริษัทเอกชน	31	7.91
6. นักเรียน/นักศึกษา	97	24.75
รวม	392	100.00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1. ต่ำกว่า 15,000 บาท	171	43.62
2. 15,000-20,000 บาท	95	24.23
3. 20,001-25,000 บาท	70	17.86
4. มากกว่า 25,000 บาท	56	14.29
รวม	392	100.00
ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่		
1. ไม่เกิน 1 ปี	7	1.79
2. 2 – 5 ปี	42	10.71
3. 6 – 10 ปี	91	23.21
4. 11 ปีขึ้นไป	252	64.29
รวม	392	100.00

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 50.77 รองลงมา คือเพศหญิง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 49.23 มีอายุ 40 ปีขึ้นไป จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.73 รองลงมาคือ อายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.89 อายุ 30-35 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ อายุ 36-40 ปี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.52 มีสถานภาพสมรส จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 50.26 รองลงมาคือ โสด จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.84 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.90 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.66 รองลงมาคือ ปริญญาตรี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.70 อนุปริญญา จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.31 ประถมศึกษา จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.16 ไม่ได้เรียนหนังสือ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ .87 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 รองลงมาคือ นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 รับจ้าง จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.07 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 12.24 เกษตรกรรม จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ลูกจ้างบริษัทเอกชน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.91 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 43.62 รองลงมาคือ 15,000-20,000 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 24.23 รายได้ 20,001-25,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 และกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ รายได้ มากกว่า 25,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 252 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมาคือ 6-10 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.21 ระยะเวลา 2-5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่น้อยที่สุดคือ ไม่เกิน 1 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.79 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

ผลการวิเคราะห์ แบบสอบถามระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังตารางที่ 3 - ตารางที่ 5

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวม

การมีส่วนร่วมของประชาชน	ระดับการมีส่วนร่วม			
	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม	3.69	0.57	มาก	1
2. การมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ	3.01	0.88	ปานกลาง	2
รวม	3.35	0.65	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, $SD = 0.65$) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.57$) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 0.88$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม

ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม	ระดับการมีส่วนร่วม								
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
1. ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตูหน้าต่างใส่กลอน กุญแจให้เรียบร้อย	0 (0.00)	2 (0.51)	20 (5.10)	145 (36.99)	225 (57.40)	4.51	0.62	มากที่สุด	1
2. เมื่อออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ท่านได้ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล	14 (3.57)	44 (11.22)	101 (25.77)	166 (42.35)	67 (17.09)	3.58	1.01	มาก	8
3. ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อมีความจำเป็นต้องออกจากบ้านเป็นเวลานานหลายวัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยดูแลตรวจตรา โดยฝากบ้านไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ	59 (15.05)	94 (23.98)	96 (24.49)	100 (25.51)	43 (10.97)	2.93	1.24	ปานกลาง	9
4. ในเวลากลางคืน ท่านได้เปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้าน เพื่อให้สามารถมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน	5 (1.27)	15 (3.83)	66 (16.84)	154 (39.29)	152 (38.77)	4.10	0.90	มาก	3
5. ท่านได้ตัดหญ้าหรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย	17 (4.34)	56 (14.29)	77 (19.64)	151 (38.52)	91 (23.21)	3.62	1.12	มาก	7

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้ พ้นจากภัยอาชญากรรม	ระดับการมีส่วนร่วม					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด				
6. หากมีความจำเป็นต้องนำ ทรัพย์สินหรือสิ่งของมีค่าติด ตัวออกจากบ้านไป ท่านได้ แยกเก็บไว้หลายที่ เพื่อ ป้องกันการวิ่งราวทรัพย์สิน ซึ่ง ทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินหล่น หาย	2 (0.51)	44 (11.22)	105 (26.79)	144 (36.73)	97 (24.75)	3.74	0.97	มาก	6
7. ท่านได้ผูกมิตรกับเพื่อน บ้านใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหู เป็นตาและให้ความช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน	1 (0.26)	18 (4.59)	75 (19.13)	194 (49.49)	104 (26.53)	3.97	0.82	มาก	4
8. ท่านมีการติดตั้งสัญญาณ แจ้งภัย เพื่อให้เพื่อนบ้าน ใกล้เคียงทราบ จะได้ ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจทราบ	144 (36.74)	81 (20.66)	53 (13.52)	61 (15.56)	53 (13.52)	2.48	1.45	น้อย	10
9. ท่านได้อบรมบุตรหลาน อย่าได้หลงเชื่อหรือไปไหน กับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด	5 (1.27)	13 (3.32)	58 (14.79)	168 (42.86)	148 (37.76)	4.13	0.87	มาก	2
10. ท่านระมัดระวังคนแปลก หน้าที่มาเดินวนเวียนไปมา หลายครั้ง หรือมีท่าทางพิรุณ น่าสงสัย เมื่อพบเจอท่านได้ แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	2 (0.51)	30 (7.65)	91 (23.22)	165 (42.09)	104 (26.53)	3.86	0.91	มาก	5
รวม						3.69	0.57	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$, $SD = 0.57$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตู หน้าต่าง ใต้อาคาร กุญแจให้เรียบร้อย ($\bar{X} = 4.51$, $SD = 0.62$) รองลงมาคือ ท่านได้อบรมบุตรหลาน อย่าได้หลงเชื่อหรือไปไหนกับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.87$) ในเวลากลางคืน ท่านได้เปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้าน เพื่อให้สามารถมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.10$, $SD = 0.90$) ท่านได้ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.82$) ท่านระมัดระวังคนแปลกหน้าที่มาเดินวนเวียนไปมาหลายครั้ง หรือมีท่าทางพิรุธน่าสงสัย เมื่อพบเจอท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 3.86$, $SD = 0.91$) หากมีความจำเป็นต้องนำทรัพย์สินหรือสิ่งของมีค่าติดตัวออกจากบ้านไป ท่านได้แยกเก็บไว้หลายที่ เพื่อป้องกันการวิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือทรัพย์สินหล่นหาย ($\bar{X} = 3.74$, $SD = 0.97$) ท่านได้ติดตั้งกุญแจหรือคันไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 1.12$) เมื่อออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ท่านได้ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล ($\bar{X} = 3.58$, $SD = 1.01$) ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อมีความจำเป็นต้องออกจากบ้านเป็นเวลานานหลายวัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยดูแล ตรวจจับ โดยฝากบ้านไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 2.93$, $SD = 1.24$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีการติดตั้งสัญญาณแจ้งภัย เพื่อให้เพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบ จะได้ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 2.48$, $SD = 1.45$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ

ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ	ระดับการมีส่วนร่วม					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
11.ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อพบว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน	13 (3.32)	48 (12.24)	115 (29.34)	155 (39.54)	61 (15.56)	3.52	1.00	มาก	1
12.ท่านได้แจ้งข้อมูลแหล่งมั่วสุมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ	24 (6.12)	75 (19.13)	121 (30.87)	138 (35.21)	34 (8.67)	3.21	1.05	ปานกลาง	5
13.ท่านได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น	21 (5.35)	74 (18.88)	121 (30.87)	150 (38.27)	26 (6.63)	3.22	1.00	ปานกลาง	4
14.ท่านได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อพบว่ามีบุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่เป็นที่วางใจ เข้ามาในหมู่บ้านหรือชุมชน	32 (8.16)	71 (18.11)	126 (32.14)	136 (34.69)	27 (6.90)	3.14	1.06	ปานกลาง	6
15.ท่านได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน	40 (10.20)	61 (15.56)	102 (26.02)	141 (35.97)	48 (12.25)	3.25	1.16	ปานกลาง	3

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ	ระดับการมีส่วนร่วม					\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
16. ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามออกตรวจรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน	177 (45.15)	48 (12.25)	68 (17.35)	79 (20.15)	20 (5.10)	2.28	1.35	น้อย	9
17. ท่านมีส่วนร่วมในการเข้าอบรมตามโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น	48 (12.25)	104 (26.53)	114 (29.08)	98 (25.00)	28 (7.14)	2.88	1.13	ปานกลาง	7
18. ท่านได้เข้าร่วมประชุมอบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย	56 (14.29)	112 (28.57)	108 (27.55)	92 (23.27)	24 (6.12)	2.79	1.14	ปานกลาง	8
19. ท่านสมัครใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมหรืออาสาสมัคร อปพร. เพื่อจะได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย	146 (37.25)	72 (18.37)	67 (17.09)	83 (21.17)	24 (6.12)	2.41	1.33	น้อย	10
20. ท่านและเพื่อนบ้านได้ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะ และรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย	33 (8.42)	54 (13.77)	84 (21.43)	162 (41.33)	59 (15.05)	3.41	1.15	มาก	2
รวม						3.01	0.88	ปานกลาง	

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01, SD = 0.88$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อพบว่ามีกรกระทำ ความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน ($\bar{X} = 3.52, SD = 1.00$) รองลงมาคือ ท่านและเพื่อนบ้านได้ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะและรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย ($\bar{X} = 3.41, SD = 1.15$) ท่านได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 3.25, SD = 1.16$) ท่านได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.22, SD = 1.00$) ท่านได้แจ้งข้อมูลแหล่งมั่วสุ่มให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 3.21, SD = 1.05$) ท่านได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อพบว่ามีบุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่เป็นที่วางใจ เข้ามาในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 3.14, SD = 1.06$) ท่านมีส่วนร่วมในการเข้าอบรมตามโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.88, SD = 1.13$) ท่านได้เข้าร่วมประชุมอบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 2.79, SD = 1.14$) ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามออกตรวจรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 2.28, SD = 1.35$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสมัครใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม หรืออาสาสมัคร อปพร. เพื่อจะได้อยู่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 2.41, SD = 1.33$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	\bar{X}	SD	t	Sig.
ชาย	199	3.39	0.65	1.20	0.93
หญิง	193	3.31	0.65		
รวม	392				

*($p < .05$)

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติค่าที เพื่อทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอายุ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	10.30	3	3.43	8.67	0.00*
ภายในกลุ่ม	153.63	388	0.40		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอายุ โดยใช้ค่าสถิติ ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมือง สระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบ ความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธี LSD

อายุ	\bar{X}	อายุ			
		ต่ำกว่า 30 ปี	30-35 ปี	36-40 ปี	40 ปีขึ้นไป
	\bar{X}	3.15	3.29	3.51	3.50
ต่ำกว่า 30 ปี	3.15	-	0.13	0.00*	0.00*
30-35 ปี	3.29		-	0.06	0.02*
36-40 ปี	3.51			-	0.99
40 ปีขึ้นไป	3.50				-

*($p < .05$)

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอายุ ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 3 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 36-40 ปี หมายความว่า ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานี ตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 36-40 ปี

คู่ที่ 2 อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 40 ปีขึ้นไป หมายความว่า ประชาชนที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานี ตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป

คู่ที่ 3 อายุ 30 – 35 ปี กับอายุ 40 ปีขึ้นไป หมายความว่า ประชาชนที่มีอายุ 30 -35 ปี มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร เมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 3 ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรส แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 9 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามสถานภาพการสมรส

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2.66	2	1.33	3.21	0.04*
ภายในกลุ่ม	161.27	389	0.42		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามสถานภาพการสมรส โดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามสถานภาพการสมรส ด้วยวิธี LSD

สถานภาพการสมรส	\bar{X}	สถานภาพการสมรส		
		โสด	สมรส	หม้าย/หย่าร้าง/ แยกกันอยู่
		3.25	3.40	3.50
โสด	3.25	-	0.34*	0.05*
สมรส	3.40		-	0.42
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	3.50			-

*($p < .05$)

จากตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามสถานภาพการสมรส ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 2 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 สถานภาพโสด กับสถานภาพสมรส หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสด มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีสถานภาพสมรส

คู่ที่ 2 สถานภาพโสด กับสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ หมายความว่า ประชาชนที่มีสถานภาพโสด มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

สมมติฐานข้อที่ 4 ประชาชนที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	13.55	5	2.71	6.96	0.00*
ภายในกลุ่ม	150.38	386	0.39		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธี LSD

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา					สูงกว่า ปริญญาตรี
		ไม่ได้เรียน หนังสือ	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น/ ตอนปลาย	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	
	\bar{X}	3.70	3.11	3.20	3.48	3.52	3.75
ไม่ได้เรียนหนังสือ	3.70	-	0.00*	0.00*	0.14	0.21	0.85
ประถมศึกษา	3.11		-	0.46	0.01*	0.00*	0.01*
มัธยมศึกษา	3.20			-	0.00*	0.00*	0.01*
ตอนต้น/ตอนปลาย							
อนุปริญญา	3.48				-	0.69	0.22
ปริญญาตรี	3.52					-	0.29
สูงกว่าปริญญาตรี	3.75						-

*(p .05)

จากตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วยวิธี LSD พบ ความแตกต่าง 8 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 ไม่ได้เรียนหนังสือ กับ ประถมศึกษา หมายความว่า ประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา

คู่ที่ 2 ไม่ได้เรียนหนังสือ กับ มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย หมายความว่า ประชาชนที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย

คู่ที่ 3 ประถมศึกษา กับ อนุปริญญา หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

คู่ที่ 4 ประถมศึกษา กับ ปริญญาตรี หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

คู่ที่ 5 ประถมศึกษา กับ สูงกว่าปริญญาตรี หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

คู่ที่ 6 มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย กับ อนุปริญญา หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา

คู่ที่ 7 มัธยมศึกษาตอนต้น/ ตอนปลาย กับ ปริญญาตรี หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ ตอนปลาย มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

คู่ที่ 8 มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย กับ สูงกว่าปริญญาตรี หมายความว่า ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับ ประชาชนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

สมมติฐานข้อที่ 5 ประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม

อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอาชีพ

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	22.75	5	4.55	12.44	0.00*
ภายในกลุ่ม	141.18	386	0.37		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มี

ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธี LSD

อาชีพ	อาชีพ						
	เกษตรกร	รับจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	ลูกจ้าง บริษัทเอกชน	นักเรียน/ นักศึกษา	
\bar{X}	3.60	3.01	3.38	3.63	3.27	3.15	
เกษตรกร	3.60	-	0.00*	0.09	0.76	0.02*	0.00*
รับจ้าง	3.01		-	0.00*	0.00*	0.06	0.16
ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	3.38			-	0.02*	0.41	0.03*
ข้าราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	3.63				-	0.00*	0.00*
ลูกจ้าง บริษัทเอกชน	3.27					-	0.35
นักเรียน/นักศึกษา	3.15						-

*(p .05)

จากตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามอาชีพ ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 9 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 เกษตรกร กับ รับจ้าง หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับจ้าง

คู่ที่ 2 เกษตรกร กับ ลูกจ้างบริษัทเอกชน หมายความว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพลูกจ้างบริษัทเอกชน

ตารางที่ 15 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม
อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามรายได้
เฉลี่ยต่อเดือน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	21.02	3	7.01	19.02	0.00*
ภายในกลุ่ม	142.91	388	0.37		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน
ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามรายได้เฉลี่ย
ต่อเดือน โดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีรายได้
เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของ
เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD ดัง
ตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธี LSD

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
		ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,000 – 20,000 บาท	20,001 – 25,000 บาท	มากกว่า 25,000 บาท
	\bar{X}	3.13	3.40	3.47	3.80
ต่ำกว่า 15,000 บาท	3.13	-	0.00*	0.00*	0.00*
15,000 – 20,000 บาท	3.40		-	0.51	0.00*
20,001 – 25,000 บาท	3.47			-	0.00*
มากกว่า 25,000 บาท	3.80				-

*($p < .05$)

จากตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 5 คู่ ได้แก่

คู่ที่ 1 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้ 15,000-20,000 บาท หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทมีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท

คู่ที่ 2 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้ 20,001-25,000 บาท หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทมีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาท

คู่ที่ 3 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาทมีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท

คู่ที่ 4 รายได้ 15,000-20,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาทมีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท

คู่ที่ 5 รายได้ 20,001-25,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท หมายความว่า ประชาชนที่มีรายได้ 20,001-25,000 บาทมีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท

สมมติฐานข้อที่ 7 ประชาชนที่มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม
อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระยะเวลา
ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	1.66	3	0.55	1.33	0.27
ภายในกลุ่ม	162.27	388	0.42		
รวม	163.93	391			

*($p < .05$)

จากตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน
ปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามระยะเวลาที่
อาศัยอยู่ในพื้นที่โดยใช้ค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่
มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม
อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 18 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1. ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตาม สมมติฐาน
2. ประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน	เป็นไปตาม สมมติฐาน
3. ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรส ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการ ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานี ตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ต่างกัน	เป็นไปตาม สมมติฐาน

ตารางที่ 18 (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	ผลการทดสอบสมมติฐาน
4. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
5. ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
6. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน	เป็นไปตามสมมติฐาน
7. ประชาชนที่มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน	ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนมีเพศ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว และเพื่อเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสระแก้ว อำเภอเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว จำนวน 392 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถาม แจกและเก็บข้อมูลได้เต็มจำนวนร้อยละร้อย สถิติที่ใช้คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติ ค่าที และค่าสถิติความแปรปรวนทางเดียว และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการ LSD

สรุปผล

การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม ($\bar{X} = 3.69$) และ ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ($\bar{X} = 3.01$) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายละเอียดในรายด้าน มีข้อค้นพบดังนี้

1. ด้านการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาตามรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตู หน้าต่างไว้สักหลอน กุญแจให้เรียบร้อย ($\bar{X} = 4.51$) รองลงมาคือ ท่านได้อบรม

บุตรหลาน อย่าได้หลงเชื่อหรือไปไหนกับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด ($\bar{X} = 4.13$) ในเวลากลางคืน ท่านได้เปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้าน เพื่อให้สามารถมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน ($\bar{X} = 4.10$) ท่านได้ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.97$) ท่านระมัดระวังคนแปลกหน้าที่มาเดินวนเวียนไปมาหลายครั้ง หรือมีท่าทางพิรุธน่าสงสัย เมื่อพบเจอท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 3.86$) หากมีความจำเป็นต้องนำทรัพย์สินหรือสิ่งของมีค่าติดตัวออกจากบ้านไป ท่านได้แยกเก็บไว้หลายที่ เพื่อป้องกันการวิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือทรัพย์สินหล่นหาย ($\bar{X} = 3.74$) ท่านได้ตัดหญ้าหรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ท่านได้ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล ($\bar{X} = 3.58$) ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อมีความจำเป็นต้องออกจากบ้านเป็นเวลานานหลายวัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยดูแล ตรวจตรา โดยฝากบ้านไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ($\bar{X} = 2.93$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีการติดตั้งสัญญาณแจ้งภัย เพื่อให้เพื่อนบ้าน ใกล้เคียงทราบ จะได้ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 2.48$) ตามลำดับ

2. ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$) เมื่อพิจารณาตามรายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อพบว่ามีการกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมาคือ ท่านและเพื่อนบ้าน ได้ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะและรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย ($\bar{X} = 3.41$) ท่านได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 3.25$) ท่านได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.22$) ท่านได้แจ้งข้อมูลแหล่งมั่วสุ่มให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ ($\bar{X} = 3.21$) ท่านได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อพบว่ามึบุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่เป็นที่วางใจ เข้ามาในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 3.14$) ท่านมีส่วนร่วมในการเข้าอบรมตามโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น ($\bar{X} = 2.88$) ท่านได้เข้าร่วมประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 2.79$) ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามออกตรวจรักษาความสงบ

เรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน ($\bar{X} = 2.28$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านสมัครใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม หรืออาสาสมัคร อปพร. เพื่อจะได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย ($\bar{X} = 2.41$) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนมีเพศ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณารายละเอียดรายข้อ มีข้อค้นพบดังนี้

1. เพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. อายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุ ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 3 คู่ ได้แก่ 1. อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 36-40 ปี 2. อายุต่ำกว่า 30 ปี กับอายุ 40 ปีขึ้นไป และ 3. อายุ 30 – 35 ปี กับอายุ 40 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรส ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 2 คู่ ได้แก่ 1. สถานภาพโสด กับสถานภาพสมรส และ 2. สถานภาพโสด กับสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 8 คู่ ได้แก่ 1. ไม่ได้เรียนหนังสือ กับ ประถมศึกษา 2. ไม่ได้เรียนหนังสือ กับ มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย 3. ประถมศึกษา กับ

อนุปริญญา 4. ประถมศึกษา กับ ปริญญาตรี 5. ประถมศึกษา กับ สูงกว่าปริญญาตรี 6. มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย กับ อนุปริญญา 7. มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย กับ ปริญญาตรี

8. มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย กับ สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงาน ป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 9 คู่ ได้แก่ 1. เกษตรกรรม กับ รับจ้าง 2. เกษตรกรรม กับ ลูกจ้างบริษัทเอกชน 3. เกษตรกรรม กับ นักเรียน/นักศึกษา 4. รับจ้าง กับ ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 5. รับจ้าง กับ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 6. ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กับ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ 7. ค่าขาย/ธุรกิจส่วนตัว กับ นักเรียน/นักศึกษา 8. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับ ลูกจ้างบริษัทเอกชน 9. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ กับ นักเรียน/นักศึกษา

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกัน ปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD พบความแตกต่าง 5 คู่ ได้แก่ 1. รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้ 15,000-20,000 บาท 2. รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้ 20,001-25,000 บาท 3. รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท 4. รายได้ 15,000-20,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท 5. รายได้ 20,001-25,000 บาท กับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท

7. ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ แตกต่างกัน มีการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่ เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการมีส่วนร่วม

ในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม และ ด้านการมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ หรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเบื้องต้นในการ ป้องกันภัยจากอาชญากรรม ประชาชนจะต้องมีการป้องกันตนเองและทรัพย์สินของตนเองก่อนเป็น อันดับแรก หากประชาชนมีการป้องกันที่ดีก็จะทำให้ลดการเกิดภัยของตนลดลง เช่น ก่อนออกจาก บ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตู หน้าต่างใส่กลอน กุญแจให้เรียบร้อย อบรมบุตรหลาน ไม่ให้ หลงเชื่อหรือไปไหนกับคนแปลกหน้า เปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้าน ในเวลากลางคืน เพื่อให้สามารถมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน การผูกมิตรกับเพื่อนบ้าน ใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตา และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นต้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนได้ปฏิบัติกันเป็นปกติ

และเมื่อป้องกันทรัพย์สินหรือตนเองจากภัยในระดับหนึ่งแล้ว จึงเข้ามามีส่วนร่วมกับ เจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในการช่วยสอดส่องดูแล แจ้งเบาะแส เมื่อพบว่ามีกรกระทำผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชน ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะ และรีบ แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในกรณีพบเห็นว่ามีบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรม แจ้งข้อมูล แหล่งมั่วสุ่มให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ หรือเมื่อพบสิ่งผิดปกติ เกิดขึ้น มีการเข้าร่วมอบรมตาม โครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น เป็นต้น ซึ่งสอดคล้อง กับ วรรณศาสตร์ พิลาคเน (2551, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี พบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมของกลุ่มประชาชนทั่วไป ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการป้องกันตนเอง และทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม มาเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือ สนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม และสอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เฉลิมโชคชัย (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมใน เขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่าระดับการมีส่วนร่วม ของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลโดยรวม พบว่า การ มีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง เช่นกัน

จากผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย พบว่า ประชาชนมีเพศ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ในพื้นที่ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มี อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้วแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ .05 ซึ่งสามารถแยกอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. เพศ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงก็ต้องป้องกันการเกิดอาชญากรรมด้วยกันทั้งสิ้น จึงส่งผลให้เพศต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ซึ่งสอดคล้องกับ เจษฎา ภูมรา (2551) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชน เทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่าประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. อายุ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่าง 3 คู่ ได้แก่ คืออายุต่ำกว่า 30 ปี แตกต่างกับอายุ 36-40 ปี และกับอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนอายุ 30 – 35 ปี แตกต่างกับอายุ 40 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็น เพราะ บุคคลที่มีอายุมากจะเห็นความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมมากกว่า บุคคลที่มีอายุน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี อายุ ต่างกันมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เจริญโชคชัย (2552,บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนที่มี อายุ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

3. สถานภาพการสมรส พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ โดยพบความแตกต่าง 2 คู่ สถานภาพ โสดกับสถานภาพสมรส และ สถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่ มีความแตกต่างกัน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551,บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี สถานภาพการสมรส อาชีพ ต่างกันไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่าง 8 คู่ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนหนังสือ มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับ ประชาชนที่เรียนหนังสือระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย ส่วนประชาชนที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และ สูงกว่าปริญญาตรี ประชาชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี ระดับการศึกษาต่างกันมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมกลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย (2552) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

5. อาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่าง 9 คู่ ได้แก่ อาชีพเกษตรกร มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับอาชีพรับจ้าง ลูกจ้างบริษัทเอกชน นักเรียน/นักศึกษา อาชีพรับจ้าง มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับอาชีพ กับ ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับอาชีพ ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ และนักเรียน/นักศึกษา ส่วนอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับอาชีพ ลูกจ้างบริษัทเอกชน และ นักเรียน/นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย (2552,บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง

ลง จังหวัดระยอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปราม อาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำ ประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05และไม่สอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอ หนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี อาชีพ ต่างกันไม่มี ความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีระดับการมี ส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธร เมืองสระแก้ว แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่าง 5 คู่ ได้แก่ รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับ รายได้ทุกระดับ ประชาชนที่มีรายได้ 15,000-20,000 บาท มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับ รายได้มากกว่า 25,000 บาท และประชาชนที่มี รายได้ 20,001-25,000 บาท มีการมีส่วนร่วมแตกต่างกับประชาชนที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาท ซึ่งสอดคล้องกับ อรรถศาสตร์ พิลาเคน (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกัน อาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม กลุ่มประชาชนทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เฉลิมโชคชัย (2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาล ตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้าน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของ ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

7. ระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่ พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม อาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ การจะมีระยะเวลาการอาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกันหรือไม่ ได้ได้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการเกิดอาชญากรรม ทั้งในส่วนของตนเองและชุมชน ซึ่ง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เจริญ ภูมรา (2551) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนใน การป้องกันอาชญากรรมชุมชนเทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี พบว่า ประชาชนที่มี ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน ต่างกัน มีส่วนร่วม ในการป้องกันอาชญากรรมใน

ภาพรวมไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับ ชัยรัตน์ เถลิงโชคชัย (2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส พบว่า ประชาชนที่มีระยะเวลาที่อาศัยในชุมชน ต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีระดับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม มาเป็นอันดับแรก และมีส่วนร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม มาเป็นลำดับสอง จากผลการศึกษาผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนติดกล้องวงจรปิด หรือให้ส่วนราชการช่วยติดตั้งกล้องวงจรปิดให้มากขึ้น เพื่อจะได้ตรวจสอบและติดตามในกรณีเกิดเหตุได้
2. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วม โครงการฝากบ้านไว้กับตำรวจ เพิ่มมากขึ้น เมื่อประชาชนจะออกจากบ้านหลายวัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจช่วยดูแลความปลอดภัยให้กับบ้านเรือนของประชาชน
3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนมีความรู้ เข้าใจ และตระหนักถึงประโยชน์ของการเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรมหรืออาสาสมัคร อปพร. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานระหว่างประชาชนและตำรวจในพื้นที่
4. ควรมีการส่งเสริมให้ชุมชนจัดเวรยามรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้าน หรือชุมชนของตนเอง โดยอาจมีงบประมาณจากส่วนกลางลงไปสนับสนุนเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงหรือค่าตอบแทนในการอยู่เวรยาม หรือสนับสนุนในส่วนของวัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีเวรยามเพื่อปกป้องชุมชนของตนในเบื้องต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้กับพื้นที่อื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อเป็นการขยายผล และส่งเสริมให้ประชาชนและข้าราชการตำรวจ ตื่นตัวในเรื่องการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม เพื่อเป็นการสำรวจถึงปัญหาที่พบและวิธีทางในการแก้ไข ปัญหาของข้าราชการตำรวจ
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพื่อศึกษาถึงโอกาส และอุปสรรค ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อไป

บรรณานุกรม

- เจษฎา ภูมรา. (2551). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมชุมชน เทศบาลหาดเจ้าสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี*. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ชัยรัตน์ เฉลิมโชคชัย. (2552). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตเทศบาลตำบลปากน้ำประแส อำเภอแกลง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ไพฑูรย์ โปธิสว่าง. (2556). *การทำวิจัยทางสังคมศาสตร์: หลักการ วิธีปฏิบัติและสถิติและคอมพิวเตอร์* ชลบุรี: คัมอิน.
- รัฐศักดิ์ จันปุ่ม. (2554). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรป่าไร่ อำเภอคอนตา จังหวัดมุกดาหาร*. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารงานท้องถิ่น, สถาบันบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ศิริพร ลือวิภาสกุล. (2550). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตรับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรอำเภอสามปราณ จังหวัดนครปฐม*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2557). *ประมวลความรู้เกี่ยวกับการป้องกันอาชญากรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- อรรถศาสตร์ พิลาดน. (2551). *การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมของประชาชนในพื้นที่อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขายุทธศาสตร์การพัฒน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- อุทิศ แสงสว่าง. (2551). *ความร่วมมือของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรม ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ สถานีตำรวจภูธรเมืองอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- Erwin, W. (1976). *Participation management: Goncept theory, and implementation*. Atlanta, GA: Geogia State University.

Reeder, W. (1974). *Some aspect of the informal social participation of families in New York State*. New York: Cornell University.

White, A. (1981). *Why community participation a discussion of the argument America*. New York: United Nations Children's Fund.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการ
ปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทราบระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว ในการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา
2. คำตอบทุกคำตอบ ข้อมูลทุกอย่างในแบบสอบถามนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจะถือว่าเป็นความลับ
3. กรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ ตามความเป็นจริงเพื่อความถูกต้องของผลการศึกษา
4. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว
5. ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

ร.ต.ท.ณัฐวรรณ แทนบุญ

นิสิตปริญญาโทหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. ต่ำกว่า 30 ปี 2. 30-35 ปี
 3. 36 – 40 ปี 4. 40 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพการสมรส

1. โสด 2. สมรส
 3. หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้เรียนหนังสือ 2. ประถมศึกษา
 3. มัธยมศึกษาตอนต้น/ตอนปลาย 4. อนุปริญญา
 5. ปริญญาตรี 4. สูงกว่าปริญญาตรี

5. อาชีพ

1. เกษตรกรรม 2. รับจ้าง
 3. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว 4. ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 5. ลูกจ้างบริษัทเอกชน 6. นักเรียน/นักศึกษา

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 15,000 บาท 2. 15,000 – 20,000 บาท
 3. 20,001 – 25,000 บาท 4. มากกว่า 25,000 บาท

7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่

1. ไม่เกิน 1 ปี 2. 2 – 5 ปี
 3. 6 – 10 ปี 4. 11 ปีขึ้นไป

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตพื้นที่
เทศบาลเมืองสระแก้ว ที่มีต่อการปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามอาชญากรรม
ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรเมืองสระแก้ว**

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด แล้วกรอกใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับการมีส่วนร่วมของท่านมากที่สุด

ที่	ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	<u>การมีส่วนร่วมในการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นจากภัยอาชญากรรม</u> ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตูหน้าต่างใส่กลอน กุญแจให้เรียบร้อย					
2.	เมื่อออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ท่านได้ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล					
3.	ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อมีความจำเป็นต้องออกจากบ้านเป็นเวลานานหลายวัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ช่วยดูแล ตรวจตรา โดยฝากบ้านไว้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ					
4.	ในเวลากลางคืน ท่านได้เปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้าน เพื่อให้สามารถมองเห็นภายนอกได้ชัดเจน					
5.	ท่านได้ตัดหญ้าหรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำ เพื่อป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย					
6.	หากมีความจำเป็นต้องนำทรัพย์สินหรือสิ่งของมีค่าติดตัวออกจากบ้านไป ท่านได้แยกเก็บไว้หลายที่ เพื่อป้องกันการวิ่งราวทรัพย์สิน ชิงทรัพย์ หรือทรัพย์สินหล่นหาย					
7.	ท่านได้ผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียงเพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน					

ที่	ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8.	ท่านมีการติดตั้งสัญญาณแจ้งภัย เพื่อให้เพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบ จะได้ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ					
9.	ท่านได้อบรมบุตรหลาน อย่าได้หลงเชื่อหรือไปไหนกับคนแปลกหน้าโดยเด็ดขาด					
10.	ท่านระมัดระวังคนแปลกหน้าที่มาเดินวนเวียนไปมาหลายครั้ง หรือมีท่าทางพิรุธน่าสงสัย เมื่อพบเจอท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ					
11.	<u>การมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อการป้องกันอาชญากรรมของตำรวจ</u> ท่านได้แจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เมื่อพบว่ามี การกระทำความผิดเกิดขึ้นในหมู่บ้านและชุมชนของท่าน					
12.	ท่านได้แจ้งข้อมูลแหล่งมั่วสุ่มให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ					
13.	ท่านได้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มีแนวโน้มจะก่ออาชญากรรมในหมู่บ้านหรือชุมชนของท่านให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบเพื่อป้องกันอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้น					
14.	ท่านได้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อพบว่ามีบุคคลแปลกหน้าหรือบุคคลที่ไม่เป็นที่วางใจ เข้ามาในหมู่บ้านหรือชุมชน					
15.	ท่านได้ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตพื้นที่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในงานประเพณีต่าง ๆ ในหมู่บ้านหรือชุมชน					

ที่	ข้อความ	ระดับการมีส่วนร่วม				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
16.	ท่านได้ปฏิบัติหน้าที่เวรยามออกตรวจรักษาความสงบเรียบร้อยในหมู่บ้านหรือชุมชน					
17.	ท่านมีส่วนร่วมในการเข้าอบรมตามโครงการต่าง ๆ เกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น					
18.	ท่านได้เข้าร่วมประชุม อบรม หรือร่วมวางแผนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความสงบเรียบร้อย					
19.	ท่านสมัครใจเข้าร่วมเป็นสมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม หรืออาสาสมัคร อปพร. เพื่อจะได้อยู่ร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรักษาความสงบเรียบร้อย					
20.	ท่านและเพื่อนบ้านได้ช่วยกันดูแลสิ่งของสาธารณะ และรีบแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ถ้ามีผู้ทำลายหรือทำให้เสียหาย					

ขอขอบคุณทุกท่านในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาคผนวก ข

ผลการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการตรวจพิจารณาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	รวมคะแนน	ค่า IOC
1	0	+1	+1	+2	.67
2	0	+1	+1	+2	.67
3	0	+1	+1	+2	.67
4	+1	+1	+1	+3	1
5	+1	+1	+1	+3	1
6	+1	+1	+1	+3	1
7	+1	+1	+1	+3	1
8	+1	+1	+1	+3	1
9	+1	+1	+1	+3	1
10	+1	+1	+1	+3	1
11	+1	+1	+1	+3	1
12	+1	+1	+1	+3	1
13	+1	+1	+1	+3	1
14	+1	+1	+1	+3	1
15	+1	+1	+1	+3	1
16	+1	+1	+1	+3	1
17	+1	+1	+1	+3	1
18	+1	+1	+1	+3	1
19	+1	+1	+1	+3	1
20	+1	+1	+1	+3	1
รวม				+57	.95

ผลการคำนวณค่า IOC ได้ผล เท่ากับ 0.95

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded(a)	0	.0
	Total	30	100.0

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.886	20

Item-Total Statistics

Item	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1	62.7333	89.306	.189	.887
2	63.8333	84.971	.489	.881
3	64.7000	79.459	.481	.883
4	63.4667	85.430	.444	.882
5	63.6333	84.861	.386	.884
6	63.2333	85.220	.410	.883
7	63.5667	87.495	.369	.884
8	65.0333	75.826	.507	.885
9	62.9000	86.162	.417	.883
10	63.0000	82.828	.601	.878
11	63.9667	81.068	.652	.875
12	64.1333	79.568	.772	.872
13	64.2333	79.564	.753	.872
14	64.2333	79.771	.738	.873
15	64.5333	81.982	.596	.877
16	65.6000	81.145	.458	.883
17	65.1000	85.541	.396	.883
18	65.0333	81.068	.652	.875
19	65.1333	81.223	.651	.876
20	64.4333	86.530	.238	.889